

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

7-8/јул-август 2013.

Година LIII

ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 7-8
јул-август 2013.
година LIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Лазар Крстић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вељко Јовановић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вељко Јовановић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и савремена мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659
bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2013 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1. Порески третман преноса уз накнаду права својине на непокретности, односно права коришћења грађевинског земљишта, који изврши ималац тих права на Републику Србију, а када се пренос врши на име замене испуњења 9
 2. Да ли је обвезник ПДВ – телекомуникационо привредно друштво дужан да обрачуна и плати ПДВ за промет услуга наплате накнаде када у име и за рачун страног лица – власника виртуелног тржишта или његовог овлашћеног посредника наплаћује од корисника електронских садржаја накнаду за право коришћења тих садржаја? 13
Да ли је обвезник ПДВ – телекомуникационо привредно друштво дужан да обрачуна и плати ПДВ за промет услуга промоције виртуелног тржишта и електронских садржаја који врши страном лицу? 13
Порески третман промета услуга испоруке електронских садржаја који врши страном лице физичким лицима са територије Републике Србије 13
Да ли је пренос новчаних средстава нерезидентном правном лицу које би обвезник (претходно) наплатио од физичких лица (корисника електронских медија) предмет опорезивања порезом на добит по одбитку? 13
-

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли обвезник ПДВ – ЈП „Скијалишта Србије“ има право да ПДВ обрачунат за промет добара и услуга који му је извршен, односно ПДВ који је плаћен приликом увоза добара, одбије као претходни порез у случају када се набавка добара и услуга финансира из средстава буџета Републике Србије, преко Министарства финансија и привреде? 19
 2. Да ли је обвезник ПДВ – произвођач замрзнутих производа који, без накнаде, даје на коришћење расхладне уређаје – фрижидере купцима својих производа, а који врше даљи промет тих производа, дужан да по том основу обрачуна ПДВ? 21
 3. Да ли се обрачунава и плаћа ПДВ на новчана средства која обвезник ПДВ – стручна пољопривредна и саветодавна служба прима као подстицај за ангажовање помоћника пољопривредног саветодавца, тј. за покриће трошкова ангажовања ових лица, у складу са уговором закљученим са Министарством пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде? 23
 4. Ко има обавезу да обрачуна и плати ПДВ у случају када обвезник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга у оквиру изградње грађевинског објекта инвеститору – Заводу за јавно здравље Краљево који је уједно и обвезник ПДВ, као и право на одбитак претходног пореза? 24
 5. Ко има обавезу да обрачуна и плати ПДВ за промет алуминијумских и бакарних хладњака који су неупотребљиви због оштећености, као и за промет отпадака од прохрома, месинга, бронзе, гуса – сивог лива, неупотребљивих акумулатора и батерија из моторних возила, као и старих електричних кућних апарата, у случају када промет врши један обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ? 33
 6. Порески третман промета услуге уништавања конвенционалне муниције, њених делова и сродних експлозивних средстава коју обвезник ПДВ врши на територији Републике Србије страном лицу. 36
-

-
7. Ко има обавезу да обрачуна и плати ПДВ за промет отпадака од месинга који врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ? 37
8. Када настаје обавеза обрачунавања ПДВ за промет услуге који обвезник ПДВ – Организација произвођача фонограма Србије врши крајњим корисницима у оквиру колективног остваривања права произвођача фонограма? 39
9. Основица за обрачунавање ПДВ за промет телекомуникационих услуга у случају када обвезник ПДВ – телекомуникациона компанија изврши промет мобилних телефона партнерима, а партнери у своје име и за свој рачун врше даљу продају тих телефона купцима на рате, при чему се отплата врши тако што купци телефона плаћају месечне рате телекомуникационој компанији поред плаћања накнаде за промет телекомуникационих услуга, а предметна компанија наплаћене износе рата преноси партнерима. 43
10. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, који се врши у оквиру реализације Уговора о зајму (Железнице Србије: Коридор X) закљученог између ЈП „Железнице Србије“ и Европске банке за обнову и развој за који је Република Србија гарант 47
11. Порески третман промета добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова од 1. јануара 2013. године врши лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност које се не сматра инвеститором у смислу закона којим се уређује планирање и изградња 49

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли се плаћа порез на поклон на покретне ствари (лекове, инкубаторе, операциони микроскоп и медицинску опрему) које је Клинички центар Србије примио без накнаде од фондација и страних лица? 53
-

-
2. Да ли се може остварити право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона о порезима на имовину код прибављања непокретности – пословног објекта у јавну својину Републике Србије од привредног друштва, уз накнаду, по основу Уговора о купопродаји непокретности, којим је уређено да трошкови пореза на пренос апсолутних права падају на терет Републике Србије?..... 59

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман капиталног добитка који физичко лице оствари по основу прихода од продаје непокретности која је стечена наслеђивањем у првом наследном реду. 61
2. Порески третман прихода које остваре физичка лица (страни држављани) која су ангажована на реализацији пројекта под називом „Изградња Жежељевог моста преко реке Дунав у Новом Саду“ – ЛОТ-1 – челична конкструкција, који се финансира из ИПА фондова Европске комисије 63

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Процена тржишне вредности непокретности од стране Пореске управе 67
2. Примена одредбе члана 152. Закона о пореском поступку и пореској администрацији по питању обавезе надлежног првостепеног органа да поступи по налогу другостепеног органа који је својим решењем поништио првостепени управни акт и вратио првостепеном органу предмет на поновни поступак 68
-

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Када порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање по основу Закона о условном отпису камата и мировању порескога дуга? 71
2. Да ли предузетник који је обављао делатност може стећи право на отпис припадајуће камате по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање доспелог до 31. октобра 2012. године, уколико током периода мировања дуга уплати припадајућу обавезу по том основу за себе и за бивше запослене који након те уплате стичу право на пензију? 72

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Коришћење ослобођења од обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за новозапослена лица млађа од 30 година 75

ЦАРИНЕ

1. Поступање са робом која је у стечајном поступку, а налази се под царинским надзором. 79
 2. Рокови за обавештавање дужника о дугу. 82
 3. Привремени увоз превозних средстава, односно да ли је могуће одобрити привремени увоз превозних средстава која ће се користити у међународном транспорту имајући у виду одредбе члана 164. и 112. Царинског закона? 85
 4. Рок привременог извоза робе – амбалаже, која није плаћена, ни враћена од стране купца у року предвиђеном за робу у поступку привременог извоза 88
 5. Да ли се поступак привременог увоза аутобуса по основу уговора о закупу који је украден у Немачкој може привремено обуставити или окончати, као и да ли би се у случају да закуподавац да нови аутобус као замену за украдени, то третирао као нови привремени увоз или се може третирати као наставак започетог поступка привременог увоза? 89
-

**ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ
ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА**

1. Порески третман добити од грађевинских радова које у Републици Србији изводи огранак страног правног лица из Републике Турске 93

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Примена одредбе члана 34. став 2. тачка 5) Закона о девизном пословању 101

ПЛАТНИ ПРОМЕТ

1. Поступање са динарима примљеним у готовом 105

ЈАВНА СВОЈИНА

1. Примена члана 14. Уредбе о условима прибављања и отуђења непокретности непосредном погодбом, давања у закуп ствари у јавној својини и поступцима јавног надметања и прикупљања писмених понуда 109

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у јулу и августу месецу 2013. године 111
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман преноса уз накнаду права својине на непокретности, односно права коришћења грађевинског земљишта, који изврши ималац тих права на Републику Србију, а када се пренос врши на име замене испуњења

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 06-00-453/2013-04 од 17.7.2013. год.)

1. Са аспекта Закона о порезима на имовину

Пренос уз накнаду права својине на непокретности, односно права коришћења грађевинског земљишта, који Републици Србији по основу уговора изврши ималац тих права (у конкретном случају НР Кина или Корпорација „Царичин град“) предмет је опорезивања порезом на пренос апсолутних права – ако се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност. То значи да се на тај пренос (на који се не плаћа порез на додату вредност) плаћа порез на пренос апсолутних права, осим ако је прописано право на пореско ослобођење.

Уколико се на конкретни пренос не плаћа порез на додату вредност, а уговорна страна и ималац права својине на непокретности, односно права коришћења на грађевинском

земљишту која се преносе, је Корпорација „Царичин град“, право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права може се остварити само ако се пренос врши ради измирења обавеза преносиоца права по основу јавних прихода, у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација.

Уколико се на конкретни пренос не плаћа порез на додату вредност, а уговорна страна и ималац права својине на непокретности, односно права коришћења на грађевинском земљишту која се преносе, је НР Кина, порез на пренос апсолутних права не плаћа се у следећим случајевима:

– ако се преноси право својине на непокретности њених дипломатских и конзуларних представништава, под условом реципроцитета;

– ако је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се на конкретан пренос неће плаћати порез на пренос апсолутних права.

На постојање пореске обавезе по основу пореза на пренос апсолутних права није од утицаја да ли преносилац права на непокретности конкретан пренос врши на име замене испуњења (тј. уместо плаћања дуга или дела дуга из облигационих односа у новцу) или из других разлога.

* * *

Порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности, код преноса уз накнаду права коришћења грађевинског земљишта, као и код давања грађевинског земљишта у јавној својини у закуп у складу са законом који уређује планирање и изградњу – на период дужи од једне године или на

неодређено време ради изградње објеката (члан 23. став 1. тач. 1) и 5) и став 2. Закона о порезима на имовину – „Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: ЗПИ).

Према одредби члана 24а тачка 1) ЗПИ, од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Одредбама члана 31. став 1. тач. 1), 2) и 14) ЗПИ уређено је да се порез на пренос апсолутних права не плаћа кад се апсолутно право преноси ради измирења обавеза по основу јавних прихода, у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација; кад се преноси право својине на непокретности дипломатских и конзуларних представништава страних држава, под условом реципроцитета; када је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на пренос апсолутних права.

2. Са аспекта Закона о порезу на добити правних лица

Пренос права својине на непокретности са имаоца права својине на друго лице није предмет опорезивања порезом на добит правних лица. Међутим, ако преносом права својине на непокретности, уз уговорену накнаду, привредно друштво – обвезник пореза на добит правних лица оствари приход (позитивна разлика између продајне и набавне цене непокретности), тако остварен приход

представља капитални добитак и опорезује се у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

* * *

Намме, према одредби члана 1. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 47/13, у даљем тексту: ЗПДПЛ), порески обвезник је привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које је основано ради обављања делатности у циљу стицања добити.

Порески обвезник је и задруга која остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду (члан 1. став 2. ЗПДПЛ).

Порески обвезник је, у складу са овим законом, и друго правно лице које се не сматра правним лицем из ст. 1. и 2. овог члана, ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду (члан 1. став 3. ЗПДПЛ).

Према одредбама члана 27. ст. 1. и 2. ЗПДПЛ, капиталним добитком сматра се приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду, између осталог и непокретности, при чему капитални добитак представља разлику између продајне цене имовине и њене набавне вредности, утврђене према одредбама ЗПДПЛ.

За сврху одређивања капиталног добитка, набавна цена, у смислу ЗПДПЛ, јесте цена по којој је обвезник стекао имовину, умањена по основу амортизације утврђене у складу са овим законом, при чему се набавна цена коригује на процењену, односно фер вредност, утврђену у складу са МРС,

односно МСФИ и усвојеним рачуноводственим политикама, уколико је промена на фер вредност исказивана у целини као приход периода у коме је вршена (члан 29. ст. 1. и 2. ЗПДПЛ).

Капитални добитак укључује се у опорезиву добит у износу одређеном на начин из чл. 27. до 29. ЗПДПЛ (члан 30. став 1. ЗПДПЛ).

2. Да ли је обвезник ПДВ – телекомуникационо привредно друштво дужан да обрачуна и плати ПДВ за промет услуга наплате накнаде када у име и за рачун страног лица – власника виртуелног тржишта или његовог овлашћеног посредника наплаћује од корисника електронских садржаја накнаду за право коришћења тих садржаја?

Да ли је обвезник ПДВ – телекомуникационо привредно друштво дужан да обрачуна и плати ПДВ за промет услуга промоције виртуелног тржишта и електронских садржаја који врши страном лицу?

Порески третман промета услуга испоруке електронских садржаја који врши страно лице физичким лицима са територије Републике Србије

Да ли је пренос новчаних средстава нерезидентном правном лицу које би обвезник (претходно) наплатио од физичких лица (корисника електронских медија) предмет опорезивања порезом на добит по одбитку?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-331/2013-04 од 9.7.2013. год.)

Према наводима из захтева за мишљење, резидентни обвезник (који обавља делатност телекомуникација),

истовремено и обвезник ПДВ, има намеру да закључи уговоре са нерезидентним правним лицима – власницима виртуелних тржишта или њиховим овлашћеним посредницима како би омогућио физичким лицима – корисницима својих услуга у области телекомуникација да накнаду за право коришћења електронских садржаја (нпр. игрице, музички садржаји и др.), који се налазе на виртуелним тржиштима, плате на основу рачуна издатог за промет телекомуникационих услуга или умањењем расположивог (pre paid) кредита, а не путем платних картица (непосредно нерезидентном правном лицу/страном лицу) које би за плаћање те накнаде користила друга физичка лица. По овом основу резидентни обвезник (обвезник ПДВ) остварио би приход (накнаду) од нерезидентног правног лица/страног лица, при чему би део овог прихода (накнаде) представљао приход (накнаду) за извршену услугу наплате новчаних средстава од физичких лица, а део за промоцију виртуелног тржишта и електронских садржаја.

1. Са аспекта Закона о порезу на додату вредност

1.1. Када обвезник ПДВ у име и за рачун страног лица – власника виртуелног тржишта или његовог овлашћеног посредника наплаћује од корисника електронских садржаја накнаду за право коришћења тих садржаја, обвезник ПДВ је дужан да за промет услуга наплате накнаде које пружа страном лицу обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом о порезу на додату вредност. Основицу за обрачунавање ПДВ за промет предметних услуга чини износ накнаде, без ПДВ, при чему се у основицу за обрачунавање

ПДВ не урачунава износ који обвезник ПДВ наплаћује у име и за рачун страног лица ако тај износ преноси страном лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

1.2. За промет услуга промоције виртуелног тржишта и електронских садржаја, који обвезник ПДВ врши страном лицу, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром да се у овом случају местом промета услуга сматра иностранство, тј. место у којем прималац услуга обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште.

1.3. С обзиром да се испоруке електронских садржаја, које врши страно лице физичким лицима са територије Републике Србије, сматрају услугама пруженим електронским путем (што значи да се опорезују у Републици Србији), порески дужници за предметне услуге су примаоци услуга – физичка лица која користе наведене садржаје, под условом да страно лице – пружалац услуга није одредило пореског пуномоћника.

* * *

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: ЗПДВ) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. ЗПДВ, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру

обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбама члана 10. став 1. тач. 2) и 3) ЗПДВ прописано је да је порески дужник, у смислу овог закона, порески пуномоћник кога одреди страном лице које у Републици нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно пребивалиште, а које обавља промет добара и услуга у Републици, односно прималац добара и услуга ако страном лице из тачке 2) овог става не одредби пореског пуномоћника.

Место промета услуге је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. ЗПДВ).

Према одредбама става 3. тачка 4) подтач. (4) и (10) члана 12. ЗПДВ, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама у области економске пропаганде и услугама пруженим електронским путем, као и радио-телевизијским услугама.

Према одредби члана 2. тачка 4) Правилника о утврђивању услуга пружених електронским путем, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 107/12), услугама пруженим електронским путем, у смислу члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (10) Закона, сматрају се електронски пружене услуге, и то испорука аудио и видео записа, као и испорука игара.

Одредбом члана 17. став 1. ЗПДВ прописано је да пореску основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Основица не садржи износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату (члан 17. став 3. тачка 2) ЗПДВ).

2. Са аспекта Закона о порезу на добити правних лица

Пренос новчаних средстава нерезидентном правном лицу које би обвезник (претходно) наплатио од физичких лица (корисника електронских садржаја) и то поступајући искључиво у име и за рачун нерезидентног правног лица (сходно закљученом уговору), није предмет опорезивања порезом на добит по одбитку у складу са чланом 40. Закона о порезу на добит правних лица, под условом да обвезник, закључењем таквог уговора, не стиче право коришћења електронских садржаја.

* * *

Сагласно одредби члана 40. став 1. ЗПДПЛ, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе

које оствари нерезидентни обвезник од резидентног правног лица по основу, између осталог, накнада по основу ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада).

3. *Напомене*

3.1. Ако резидентни обвезник (обвезник ПДВ) закључењем уговора са нерезидентним правним лицем – власником виртуелног тржишта или његовим овлашћеним посредником стиче право коришћења електронских садржаја (што подразумева и могућност даљег уступања права коришћења тих садржаја физичким лицима), не примењују се закључци из тач. 1. и 2. овог мишљења.

3.2. У циљу утврђивања да ли обвезник од нерезидентног правног лица стиче право коришћења електронских садржаја (што подразумева и могућност даљег уступања права коришћења тих садржаја физичким лицима), надлежни порески орган може од обвезника, као доказ, затражити комерцијални уговор закључен са нерезидентним правним лицем сходно закону који уређује порески поступак и пореску администрацију.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли обвезник ПДВ – ЈП „Скијалишта Србије“ има право да ПДВ обрачунат за промет добара и услуга који му је извршен, односно ПДВ који је плаћен приликом увоза добара, одбије као претходни порез у случају када се набавка добара и услуга финансира из средстава буџета Републике Србије, преко Министарства финансија и привреде?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-304/2013-04 од 27.8.2013. год.)

Обвезник ПДВ – ЈП „Скијалишта Србије“ има право да ПДВ обрачунат за промет добара и услуга који му је извршен, односно ПДВ који је плаћен приликом увоза добара, одбије као претходни порез уз испуњење прописаних услова (да поседује прописану документацију, као и да набављена добра и примљене услуге користи или да ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. опорезиви промет, промет за који је

прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или промет који је извршен у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици), без обзира на то да ли се набавка добара и услуга финансира из сопствених средстава или из средстава буџета Републике Србије, преко Министарства финансија и привреде.

* * *

Према одредбама члана 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон), право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана Закона предвиђено је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је

исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1– 3. овог члана (став 4. члана 28. Закона).

Према одредби члана 28. став 5. Закона, право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, под условом да је на накнаду за примљена добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана, као и порески дужник из члана 10. став 2. овог закона, под условом да поседује рачун претходног учесника у промету у складу са овим законом, да је по основу авансног плаћања, односно на накнаду за добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да ће та добра и услуге користити за промет добара и услуга из става 1. овог члана.

2. Да ли је обвезник ПДВ – произвођач замрзнутих производа који, без накнаде, даје на коришћење расхладне уређаје – фрижидере купцима својих производа, а који врше даљи

промет тих производа, дужан да по том основу обрачуна ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00092/2013-04 од 27.8.2013. год.)

Обвезник ПДВ – произвођач замрзнутих производа који, без накнаде, даје на коришћење расхладне уређаје – фрижидере купцима својих производа, а који врше даљи промет тих производа, није дужан да по том основу обрачуна ПДВ, с обзиром да је реч о активностима које обвезник ПДВ врши у циљу повећања прихода, тј. у пословне сврхе. С тим у вези, давање на коришћење расхладних уређаја – фрижидера у конкретном случају, не сматра се прометом услуге без накнаде који се изједначава са прометом услуге уз накнаду у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон).

* * *

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са одредбом члана 5. став 4. тачка 2) Закона, са прометом услуга уз накнаду изједначава се пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне

потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника.

Према одредби члана 5. став 1. тачка 2) Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пружањем услуга, у смислу чл. 5. став 4. тачка 2) Закона, сматра се пружање услуга без накнаде које порески обвезник изврши у непословне сврхе.

Пружањем услуга из става 1. тачка 2) овог члана сматра се пружање услуга које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника (став 2. истог члана Правилника).

3. Да ли се обрачунава и плаћа ПДВ на новчана средства која обвезник ПДВ – стручна пољопривредна и саветодавна служба прима као подстицај за ангажовање помоћника пољопривредног саветодавца, тј. за покриће трошкова ангажовања ових лица, у складу са уговором закљученим са Министарством пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00445/2013-04 од 26.8.2013. год.)

На новчана средства која обвезник ПДВ – стручна пољопривредна и саветодавна служба прима као подстицај

за ангажовање помоћника пољопривредног саветодавца, тј. за покриће трошкова ангажовања ових лица, у складу са уговором закљученим са Министарством пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде, сходно прописима којима се уређују пољопривреда и рурални развој, као и прописима којима се уређује обављање саветодавних и стручних послова у области пољопривреде, ПДВ се, према мишљењу Министарства финансија и привреде, не обрачунава и не плаћа.

* * *

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог Закона.

4. Ко има обавезу да обрачуна и плати ПДВ у случају када обвезник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга у оквиру изградње грађевинског објекта инвеститору

– Заводу за јавно здравље Краљево који је уједно и обвезник ПДВ, као и право на одбитак претходног пореза?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-238/2013-04 од 25.7.2013. год.)

1. У случају када обвезник ПДВ – лице које се сматра извођачем радова у смислу закона којим се уређује планирање и изградња врши промет добара и услуга у оквиру изградње грађевинског објекта инвеститору – Заводу за јавно здравље Краљево, који је уједно и обвезник ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за тај промет добара и услуга има обвезник ПДВ – Завод за јавно здравље Краљево као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон).

Наиме, почев од 1. јануара 2013. године за промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова врши инвеститору – обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има инвеститор као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Инвеститором, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на које гласи грађевинска дозвола за грађење објекта.

Извођачем радова, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице које је са

инвеститором закључило уговор о грађењу грађевинског објекта, укључујући и дограђивање, са правима и обавезама који су овим законом прописани за извођача радова. С тим у вези, реч је о лицу чији је назив, у својству извођача радова, истакнут на табли којом се обележава градилиште обезбеђеној од стране инвеститора, чије овлашћено лице пре почетка радова потписује главни пројекат за извођача радова, које решењем одређује одговорног извођача радова на градилишту и др.

* * *

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је

прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Одредба члана 10. став 2. тачка 3) Закона, а према одредби члана 52. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), примењује се од 1. јануара 2013. године.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10, 24/11, 121/2012, 42/13 и 50/13, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, у складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Доградња јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор ван постојећег габарита објекта, као и надзиђивање објекта, и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину (члан 2. тачка 33) Закона о планирању и изградњи).

Одредбама члана 136. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да грађевинска дозвола садржи, нарочито, податке о:

- 1) инвеститору;
- 2) објекту чије се грађење дозвољава са подацима о габариту, спратности, укупној површини и предрачунској вредности објекта;
- 3) катастарској парцели на којој се гради објекат;
- 4) постојећем објекту који се руши или реконструише ради грађења;

5) року важења грађевинске дозволе и року завршетка грађења;

б) документацији на основу које се издаје.

Према одредби члана 149. Закона о планирању и изградњи, пре почетка грађења инвеститор обезбеђује: обележавање грађевинске парцеле, регулационих, нивелационих и грађевинских линија, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова; обележавање градилишта одговарајућом таблом, која садржи: податке о објекту који се гради, инвеститору, одговорном пројектанту, број грађевинске дозволе, извођачу радова, почетку грађења и року завршетка изградње.

Одредбама члана 152. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да је извођач радова дужан да:

1) пре почетка радова потпише главни пројекат;

2) решењем одреди одговорног извођача радова на градилишту;

3) одговорном извођачу радова обезбеди уговор о грађењу и документацију на основу које се гради објекат;

4) обезбеди превентивне мере за безбедан и здрав рад, у складу са законом.

2. Ако је почев од 1. јануара 2013. године обвезник ПДВ – Завод за јавно здравље Краљево, као инвеститор изградње грађевинског објекта и уједно порески дужник за промет добара и услуга који му обвезник ПДВ – извођач радова врши у оквиру изградње предметног објекта, платио обвезнику ПДВ – извођачу радова укупан износ накнаде за будући промет добара и услуга (авансно плаћање), обвезник ПДВ – Завод за јавно здравље Краљево био је дужан да по

том основу обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Према одредбама члана 16. став 1. тач. 1) и 2) Закона, пореска обавеза по основу промета добара и услуга настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи: промет добара и услуга или наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга.

3. У складу са одредбом члана 28. став 5. Закона, обвезник ПДВ који је, као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, обрачунао ПДВ по основу авансног плаћања обвезнику ПДВ – извођачу радова, односно за промет добара и услуга који му је извршио обвезник ПДВ – извођач радова, има право да тако обрачунати ПДВ одбије као претходни порез, под условом да поседује рачун о извршеном промету добара и услуга издат од стране обвезника ПДВ – извођача радова у складу са Законом (или други документ који служи као рачун), да је по основу авансног плаћања, односно на накнаду за добра и услуге обрачунао ПДВ, као и да набављена добра и примљене услуге користи или да ће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за опорезив промет, промет за који је чланом 24. Закона прописано пореско ослобођење или промет који је извршен у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици. Међутим, обвезник ПДВ који набављена добра и примљене услуге не користи,

односно неће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза (нпр. ако предметна добра и услуге користи или ће их користити за промет добара и услуга који је ослобођен ПДВ без права на одбитак претходног пореза), нема право да ПДВ који је, као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, обрачунао по основу авансног плаћања обвезнику ПДВ – извођачу радова, односно за промет добара и услуга који му је извршио обвезник ПДВ – извођач радова, одбије као претходни порез. Поред тога, када обвезник ПДВ користи набављена добра или пружене услуге да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, дужан је да, у складу са одредбом члана 30. став 1. Закона, изврши поделу претходног пореза према економској припадности на део који може да одбије и део који не може да одбије као претходни порез. Ако за поједино набављено добро или примљену услугу обвезник ПДВ не може да утврди део ПДВ који може да одбије као претходни порез применом критеријума економске припадности, у том случају може да одбије сразмерни порески одбитак, који се утврђује на начин прописан одредбама члана 30. ст. 2–5. Закона и чл. 2. и 3. Правилника о начину утврђивања и исправке сразмерног пореског одбитка („Сл. гласник РС“, бр. 122/12).

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и

економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана Закона предвиђено је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је, или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. члана 28. Закона).

Према одредби члана 28. став 5. Закона, право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, под условом да је на накнаду за примљена добра и услуге

обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана, као и порески дужник из члана 10. став 2. овог закона, под условом да поседује рачун претходног учесника у промету у складу са овим законом, да је по основу авансног плаћања, односно на накнаду за добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да ће та добра и услуге користити за промет добара и услуга из става 1. овог члана.

Сагласно одредби члана 30. став 1. Закона, ако обвезник користи испоручена или увезена добра или прима услуге за потребе своје делатности, да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, дужан је да изврши поделу претходног пореза према економској припадности на део који има право и део који нема право да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 30. став 2. Закона, ако за поједина испоручена или увезена добра или примљене услуге обвезник не може да изврши поделу претходног пореза на начин из става 1. овог члана, а које користи за потребе своје делатности, да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, може да одбије сразмерни део претходног пореза који одговара учешћу промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ, у укупном промету у који није укључен ПДВ (у даљем тексту: сразмерни порески одбитак).

4. Министарство финансија и привреде напомиње да давање мишљења у вези са облигационим односима између

уговорних страна успостављених уговором о изградњи грађевинског објекта није у надлежности Министарства финансија и привреде. С тим у вези, Министарство финансија и привреде није надлежно за давање одговора на питање у вези са начином повраћаја новчаних средстава која је, према наводима из достављеног захтева, обвезник ПДВ – инвеститор више платио обвезнику ПДВ – извођачу радова.

5. Ко има обавезу да обрачуна и плати ПДВ за промет алуминијумских и бакарних хладњака који су неупотребљиви због оштећености, као и за промет отпадака од прохрома, месинга, бронзе, гуса – сивога лива, неупотребљивих акумулатора и батерија из моторних возила, као и старих електричних кућних апарата, у случају када промет врши један обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-355/2013-04 од 19.7.2013. год.)

1. За промет добара која се сматрају секундарним сировинама у смислу прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, а који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац тих добара као порески дужник. С тим у вези, за промет алуминијумских и бакарних хладњака који су неупотребљиви због лома, резања, цепања, истрошености или другог начина оштећења, као и отпадака од прохрома (врсте челика), а који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац тих добара као порески

дужник, с обзиром да се предметни алуминијумски и бакарни хладњаци (као отпаци од бакра и алуминијума) и отпаци од прохрома (врсте челика) сматрају секундарним сировинама у смислу прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ.

Међутим, када је реч о промету месинга (легуре бакра и цинка), бронзе (легуре бакра и нпр. калаја), гуса – сивог лива (легуре гвожђа и угљеника у којој је садржано преко 2% угљеника), неупотребљивих акумулатора и батерија из моторних возила, као и старих електричних кућних апарата (телевизори, фрижидери, шпорети и др.), обавезу да обрачуна и плати ПДВ за промет предметних добара има обвезник ПДВ који врши промет тих добара, с обзиром да се ова добра, у смислу прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, не сматрају секундарним сировинама.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу одредбе члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 1) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга, обвезник ПДВ, за промет секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ.

Правилником о утврђивању секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са секундарним сировинама, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 107/12, у даљем тексту: Правилник), у члану 2. став 1. прописано је да се секундарним сировинама, у смислу члана 10. став 2. Закона, сматрају:

- 1) отпац и остаци од гвожђа и челика, бакра, никла, алуминијума, олова, цинка, калаја, волфрама, молибдена, тантала, магнезијума, кобалта, бизмута, кадмијума, титанијума, цирконијума, антимона и мангана;
- 2) згура, укључујући и гранулисану, коварина и остали отпац при производњи гвожђа или челика;
- 3) згура, пепео и остаци који садрже метале, арсен или једињења метала и арсена, који не настају при производњи гвожђа и челика;
- 4) грануле и прах, од сировог гвожђа, мангановог огледаластог гвожђа, гвожђа или челика;
- 5) отпац и остаци од племенитих метала, метала платинираних племенитим металом и остали остаци и отпац који садрже племените метале;
- 6) отпац и остаци хартије или картона за поновну прераду;
- 7) стаклени крш и остали отпац од стакла;
- 8) отпац, струготине и остаци од пластичних маса;

9) отпаци, струготине и остаци од гуме (осим тврде гуме), прах и грануле добијене од тих производа;

10) отпаци од текстила, коже, имитације коже и крзна.

Отпацима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се и добра неупотребљива због лома, резања, цепања, истрошености или другог начина оштећења (став 2. истог члана Правилника).

2. Министарство финансија и привреде ће предметни захтев за давање мишљења размотрити као иницијативу за измену прописа којим се уређује шта се, у смислу Закона, сматра секундарним сировинама и услугама које су непосредно повезане са секундарним сировинама.

6. Порески третман промета услуге уништавања конвенционалне муниције, њених делова и сродних експлозивних средстава коју обвезник ПДВ врши на територији Републике Србије страном лицу

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-371/2013-04 од 18.7.2013. год.)

Обвезник ПДВ који на територији Републике Србије страном лицу, тј. лицу које на територији Републике Србије нема седиште, односно пребивалиште, врши промет услуге уништавања конвенционалне муниције, њених делова и сродних експлозивних средстава, има обавезу да за промет ове услуге обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин, с обзиром да се предметна услуга сматра извршеном у Републици Србији.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место где је услуга стварно пружена ако се ради о радовима на покретним стварима (став 3. тачка 3) подтачка (4) истог члана Закона).

7. Ко има обавезу да обрачуна и плати ПДВ за промет отпадака од месинга који врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-339/2013-04 од 16.7.2013. год.)

За промет добара која се сматрају секундарним сировинама у смислу прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, а који обвезник ПДВ врши другом

обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац тих добара као порески дужник. Међутим, када је реч о промету отпадака од месинга (легуре бакра и цинка), обавезу да обрачуна и плати ПДВ за тај промет има обвезник ПДВ који врши промет предметних добара, с обзиром да се отпаци од месинга не сматрају секундарним сировинама у смислу прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ.

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу одредбе члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 1) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга, обвезник ПДВ, за промет секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ.

Правилником о утврђивању секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са секундарним сировинама, у смислу Закона о порезу на додату вредност

(„Сл. гласник РС“, бр. 107/12, у даљем тексту: Правилник), у члану 2. став 1. прописано је да се секундарним сировинама, у смислу члана 10. став 2. Закона, сматрају:

1) отпаци и остаци од гвожђа и челика, бакра, никла, алуминијума, олова, цинка, калаја, волфрама, молибдена, тантала, магнезијума, кобалта, бизмута, кадмијума, титанијума, цирконијума, антимонона и мангана;

2) згура, укључујући и гранулисану, коварина и остали отпаци при производњи гвожђа или челика;

3) згура, пепео и остаци који садрже метале, арсен или једињења метала и арсена, који не настају при производњи гвожђа и челика;

4) грануле и прах, од сировог гвожђа, мангановог огледаластог гвожђа, гвожђа или челика;

5) отпаци и остаци од племенитих метала, метала платинираних племенитим металом и остали остаци и отпаци који садрже племените метале;

6) отпаци и остаци хартије или картона за поновну прераду;

7) стаклени крш и остали отпаци од стакла;

8) отпаци, струготине и остаци од пластичних маса;

9) отпаци, струготине и остаци од гуме (осим тврде гуме), прах и грануле добијене од тих производа;

10) отпаци од текстила, коже, имитације коже и крзна.

Отпацима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се и добра неупотребљива због лома, резања, цепања, истрошености или другог начина оштећења (став 2. истог члана Правилника).

8. Када настаје обавеза обрачунавања ПДВ за промет услуге који обвезник ПДВ – Организација произвођача фонограма

Србије врши крајњим корисницима у оквиру колективног остваривања права произвођача фонограма?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-235/2013-04 од 16.7.2013. год.)

1. За промет услуге који обвезник ПДВ – Организација произвођача фонограма Србије (у даљем тексту: Организација) врши крајњим корисницима у оквиру колективног остваривања права произвођача фонограма, Организација је дужна да обрачуна ПДВ по пореској стопи од 20% и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин. Обавеза обрачунавања ПДВ за промет предметне услуге настаје искључиво даном када је извршен промет те услуге, односно даном пријема накнаде или дела накнаде за будући промет услуге.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04– исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сагласно одредбама члана 5. став 3. тачка 1) Закона, прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и пренос, уступање и давање на коришћење ауторских и сродних права,

патената, лиценци, заштитних знакова, као и других права интелектуалне својине.

Према одредбама члана 16. став 1. тач. 1) и 2) Закона, пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга.

Сагласно одредби члана 123. Закона о ауторском и сродним правима („Сл. гласник РС“, бр. 104/09, 99/11 и 119/12, у даљем тексту: Закон о ауторском праву), за свој фонограм, произвођач фонограма има имовинска права у складу са овим законом.

Према одредби члана 124. став 1. Закона о ауторском праву, фонограм је снимак звука, односно низа звукова на носачу звука.

Одредбом члана 125. Закона о ауторском праву прописано је да је произвођач фонограма физичко или правно лице у чијој је организацији и чијим је средствима фонограм начињен и који сноси одговорност за прво снимање звука, односно низа звукова.

Сагласно одредби члана 153. став 1. Закона о ауторском праву, носиоци ауторског, односно сродних права преко организације колективно остварују искључива имовинска ауторска, односно сродна права, као и право на потраживање накнаде за сва своја дела, односно предмете сродног права.

Према одредби члана 153. став 2. Закона о ауторском праву, у случају остваривања искључивих имовинских права,

носиоци ауторског, односно сродних права уговором на искључив начин уступају своја права организацији, са налогом да она у своје име а за њихов рачун закључује уговоре са корисницима ауторских дела и предмета сродних права (у даљем тексту: корисници) о неискључивом уступању тих права.

У случају остваривања права на накнаду, носиоци ауторског, односно сродних права дају налог организацији да у своје име а за њихов рачун наплати накнаду од корисника (став 3. истог члана Закона о ауторском праву).

2. Организација има обавезу да за извршени промет услуге коју, у оквиру колективног остваривања права произвођача фонограма, врши крајњем кориснику, као и по основу наплате накнаде или део накнаде (аванс) пре извршеног промета предметне услуге, изда рачун у складу са Законом и Правилником о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник), осим ако промет ове услуге врши физичком лицу које није обвезник ПДВ. Ако Организација у истом пореском периоду прими авансну уплату и изврши промет услуге за који је примила авансну уплату, у том случају нема обавезу издавања рачуна по основу примљене авансне уплате, већ само рачуна за извршени промет услуге.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Обавеза издавања рачуна из ст. 1. и 2. овог члана постоји и ако обвезник наплати накнаду или део накнаде пре него што је извршен промет добара и услуга (авансно

плаћање), с тим што се у коначном рачуну одбијају авансна плаћања у којима је садржан ПДВ (члан 43. став 3. Закона).

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Правилника прописано је да обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга физичким лицима која нису обвезници ПДВ.

Према одредбама члана 6. став 1. Правилника, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга за који је порески дужник у складу са Законом, издаје рачун у којем не исказује податке:

1) из члана 42. став 4. тач. 9) и 10) Закона – ако за тај промет не примењује систем наплате;

2) из члана 42. став 4. тачка 9) Закона – ако за тај промет примењује систем наплате.

Сагласно одредби члана 3. Правилника, када обвезник ПДВ у истом пореском периоду прими авансну уплату и изврши промет добара и услуга за који је примио авансну уплату, у том случају нема обавезу издавања рачуна по основу примљене авансне уплате, већ само рачуна за извршени промет добара и услуга.

3. Министарство финансија и привреде – Сектор за фискални систем напомиње да давање мишљења у вези са облигационим односима између уговорних страна (нпр. шта је основ пружања услуга, да ли се у конкретном случају сматра да је услуга пружена и када и сл.) није у његовој надлежности.

9. Основица за обрачунавање ПДВ за промет телекомуникационих услуга у случају када обвезник ПДВ – телекомуникациона компанија изврши промет мобилних

телефона партнерима, а партнери у своје име и за свој рачун врше даљу продају тих телефона купцима на рате, при чему се отплата врши тако што купци телефона плаћају месечне рате телекомуникационој компанији поред плаћања накнаде за промет телекомуникационих услуга, а предметна компанија наплаћене износе рата преноси партнерима

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-329/2013-04 од 11.7.2013. год.)

Када на основу закључених уговора обвезник ПДВ – Теленор д.о.о. Београд (у даљем тексту: Теленор) изврши промет мобилних телефона партнерима, а партнери у своје име и за свој рачун врше даљу продају тих телефона купцима на рате, при чему се отплата врши тако што купци телефона, на основу рачуна за промет телекомуникационих услуга издатих од стране Теленора, плаћају месечне рате Теленору поред плаћања накнаде за промет телекомуникационих услуга, а Теленор наплаћене износе месечних рата преноси партнерима, у основицу за обрачунавање ПДВ за промет телекомуникационих услуга не урачунавају се износи месечних рата за отплату телефона. У рачунима за телекомуникационе услуге посебно се исказују износи месечних рата. Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње да се наплата износа месечних рата (на име отплате телефона), у име и за рачун партнера, сматра прометом услуга. Ако се предметни промет услуга врши без накнаде, а с обзиром да могућност плаћања телефона на рате имају само лица која са Теленором закључе претплатнички уговор о пружању телекомуникационих услуга, што значи да је реч о активностима које Теленор врши у циљу повећања

прихода, предметни промет услуга не сматра се прометом услуга без накнаде који се изједначава са прометом услуга уз накнаду.

1. Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима, или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредбама става 3. члана 17. Закона, основица не садржи:

1) попусте и друга умањења цене, који се примаоцу добара или услуга одобравају у моменту вршења промета добара или услуга;

2) износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

Одредбом члана 42. став 1. Закона прописано је да је обвезник дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

У складу са ставом 4. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;
- 10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга физичким лицима која нису обвезници ПДВ.

Према одредбама члана 6. став 1. Правилника, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга за који је порески дужник у складу са Законом, издаје рачун у којем не исказује податке:

- 1) из члана 42. став 4. тач. 9) и 10) Закона – ако за тај промет не примењује систем наплате;
- 2) из члана 42. став 4. тачка 9) Закона – ако за тај промет примењује систем наплате.

Сагласно одредби члана 24. Правилника, када обвезник ПДВ, поред накнаде за промет добара и услуга,

наплаћује и новчана средства у име и за рачун другог лица, у рачуну који издаје за тај промет добара и услуга исказује и податак о износу новчаних средстава која наплаћује у име и за рачун другог лица.

2. Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 5. став 4. тачка 2) Закона, са прометом услуга уз накнаду изједначава се пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника.

Према одредби члана 5. став 1. тачка 2) Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пружањем услуга, у смислу члана 5. став 4. тачка 2) Закона, сматра се пружање услуга без накнаде које порески обвезник изврши у непословне сврхе.

Пружањем услуга из става 1. тачка 2) овог члана сматра се пружање услуга које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника (став 2. истог члана Правилника).

10. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, који се врши у оквиру реализације Уговора о зајму

(Железнице Србије: Коридор X) закљученог између ЈП „Железнице Србије“ и Европске банке за обнову и развој за који је Република Србија гарант

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-205/2013-04 од 3.7.2013. год.)

На промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши у оквиру реализације Уговора о зајму (Железнице Србије: Коридор X) закљученог 15.9.2010. године између ЈП „Железнице Србије“ и Европске банке за обнову и развој (оперативни број зајма 41125), за који је Република Србија гарант, ПДВ се не обрачунава и не плаћа у делу који се финансира новчаним средствима зајма, а обвезник ПДВ који врши промет добара, односно услуга има право на одбитак претходног пореза по том основу у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон). Наведено пореско ослобођење може да се оствари на начин и по поступку који су прописани Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник“, бр. 120/12).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно

друге државе у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Уговором о зајму (Железнице Србије: Коридор X) који је закључен 15.9.2010. године између ЈП „Железнице Србије“ и Европске банке за обнову и развој (оперативни број зајма 41125), у члану I одељак 1.01 предвиђено је, између осталог, да су све одредбе Стандардних услова пословања Европске банке за обнову и развој од 1. октобра 2007. године овим унете у уговор и да ће бити примењиване са истим дејством као да су у потпуности наведене у уговору.

Одредбом члана VI тачка 6.01. Порези подтачка б) Стандардних услова пословања Европске банке за обнову и развој од 1. октобра 2007. године прописано је да се средства зајма не повлаче због плаћања било којих пореза који се убирају од стране члана или на његовој територији.

Уговор о гаранцији између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој потврђен је Законом о потврђивању Уговора о гаранцији (Железнице Србије: Коридор X) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 11/10).

11. Порески третман промета добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова од 1. јануара 2013. године врши лицу из члана 9. став 1. Закона о

порезу на додату вредност које се не сматра инвеститором у смислу закона којим се уређује планирање и изградња

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-881/2013-04 од 3.7.2013. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова од 1. јануара 2013. године врши инвеститору – лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон), при чему су испоручилац и прималац добара и услуга лица која се сматрају извођачем радова и инвеститором у складу са законом којим се уређује планирање и изградња, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има инвеститор – лице из члана 9. став 1. Закона, као порески дужник, без обзира да ли је истовремено и обвезник ПДВ. Међутим, ако се лице из члана 9. став 1. Закона не сматра инвеститором у смислу закона којим се уређује планирање и изградња (нпр. ако није реч о лицу за чије потребе се гради објект и на то лице не гласи грађевинска дозвола за грађење објекта), у том случају обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за предметни промет има обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга (у конкретном случају, извођач радова).

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра)

лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 9. став 1. Закона, Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом, односно актом органа Републике, територијалне аутономије или локалне самоуправе у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе (у даљем тексту: Република, органи и правна лица), нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе.

Сагласно одредби става 2. члана 9. Закона, Република, органи и правна лица обвезници су за промет добара и услуга из става 1. овог члана за који би изузимање од обавезе у смислу става 1. овог члана могло да доведе до нарушавања конкуренције, као и за промет добара и услуга изван делокруга органа, односно ван обављања послова државне управе или локалне самоуправе, а који су опорезиви у складу са овим законом. Сматра се да би изузимање од обавезе у смислу става 1. овог члана могло да доведе до нарушавања конкуренције, у смислу овог закона, ако промет добара и услуга из става 1. овог члана, осим Републике, органа и правних лица, врши и друго лице.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства,

обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10, 24/11, 121/12, 42/13–Одлука УС и 50/13–Одлука УС, у даљем тексту: Закон о планирању и градњи), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Одредбама члана 136. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да грађевинска дозвола садржи, нарочито, податке о:

- 1) инвеститору;
- 2) објекту чије се грађење дозвољава са подацима о габариту, спратности, укупној површини и предрачунској вредности објекта;
- 3) катастарској парцели на којој се гради објекат;
- 4) постојећем објекту који се руши или реконструира ради грађења;
- 5) року важења грађевинске дозволе и року завршетка грађења;
- 6) документацији на основу које се издаје.

Према одредби члана 149. Закона о планирању и изградњи, пре почетка грађења инвеститор обезбеђује: обележавање грађевинске парцеле, регулационих, нивелационих и грађевинских линија, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова; обележавање градилишта одговарајућом таблом која садржи: податке о објекту који се гради, инвеститору, одговорном пројектанту, број грађевинске дозволе, извођачу радова, почетку грађења и року завршетка изградње.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли се плаћа порез на поклон на покретне ствари (лекове, инкубаторе, операциони микроскоп и медицинску опрему) које је Клинички центар Србије примио без накнаде од фондација и страних лица?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-00353/2013-04 од 27.8.2013. год.)

Порез на поклон за чије утврђивање је поступак започет закључно са 29. мајем 2013. године, порез на поклон за поклон за који је уговор закључен закључно са 29. мајем 2013. године, односно порез на поклон за поклон примљен закључно са 29. мајем 2013. године за који уговор није закључен у писаној форми, плаћа се на покретне ствари (што значи и на лекове, инкубаторе, операциони микроскоп и медицинску опрему) које је Клинички центар Србије (као здравствена установа која обавља здравствену делатност) примио без накнаде од фондација и од страних лица – уколико су кумулативно испуњени услови:

– да се на пренос тих ствари са поклонодавца на Клинички центар Србије, као поклонопримца, не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (када се плаћа порез на додату вредност – не плаћа се порез на поклон),

– да је вредност поклоњеног новца, ствари и права из члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12, у даљем тексту: Закон), која је Клинички центар Србије примио без накнаде од истог лица као поклонодавца у периоду од 1. јануара 2013. закључно са 29. мајем 2013. године већа од 30.000 динара,

– да Законом није прописано право на пореско ослобођење на примљени поклон.

С тим у вези, уколико се на пријем без накнаде наведених покретних ствари (лекова, инкубатора, операционог микроскопа и медицинске опреме) не плаћа порез на додату вредност и ако је вредност поклона који је Клиничком центру Србије у периоду од 1. јануара 2013. године закључно са 29. мајем 2013. године учинио сваки конкретни поклонодавац већа од 30.000 динара (било да је реч о уговору о поклону закљученом у писаној форми у том периоду или о предаји поклона за који уговор није закључен у писаној форми), поклон примљен од сваког конкретног поклонодавца предмет је опорезивања порезом на поклон и за њега Клинички центар Србије подноси пореску пријаву надлежном пореском органу.

Порез на поклон се од 30. маја 2013. године плаћа на покретне ствари (што значи и на лекове, инкубаторе, операциони микроскоп и медицинску опрему) које Клинички центар Србије (као здравствена установа која обавља здравствену делатност) прими без накнаде (што

подразумева и од фондација и од страних лица) – уколико су кумулативно испуњени услови:

– да се на пренос тих ствари са поклонодавца на Клинички центар Србије, као поклонопримца, не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (када се плаћа порез на додату вредност – не плаћа се порез на поклон),

– да је вредност поклоњеног новца, ствари и права из члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 и 47/13, у даљем тексту: ЗПИ), која је Клинички центар Србије примио без накнаде од истог поклонодавца у 2013. години већа од 100.000 динара,

– да ЗПИ није прописано право на пореско ослобођење на примљени поклон.

С тим у вези, уколико се на пријем без накнаде наведених покретних ствари (лекова, инкубатора, операционог микроскопа и медицинске опреме) не плаћа порез на додату вредност и ако је вредност поклона који је Клиничком центру Србије у 2013. години учинио сваки конкретни поклонодавац већа од 100.000 динара, поклон примљен од сваког конкретног поклонодавца предмет је опорезивања порезом на поклон и за њега Клинички центар Србије подноси пореску пријаву надлежном пореском органу.

Порез на поклон плаћа Клинички центар Србије као поклонопримац, осим ако:

– су предмет поклона амбулантна возила,

– је Клинички центар прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија – када је тим уговором уређено да се на добијени новац, ствари или права неће плаћати порез на поклон;

– је поклонодавац Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Право на пореско ослобођење из члана 21. став 1. тачка 5) ЗПИ може остварити фондација као поклонопримац и порески обвезник, али не и поклонопримац који није фондација – за поклон који прима од фондације.

Према одредби члана 14. став 2. Закона, која се примењивала закључно са 29. мајем 2013. године, порез на поклон плаћао се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, на употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћао се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 9. овог члана (члан 14. став 3. Закона, која се примењивала закључно са 29. мајем 2013. године).

Поклоном, у смислу овог закона, није се сматрао пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 5. Закона, која се примењивала закључно са 29. мајем 2013. године).

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимао се новац, права, односно ствари из става 2. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклона, до 30.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 8. Закона, која се примењивала закључно са 29. мајем 2013. године).

Према одредби члана 14. став 2. ЗПИ, која се примењује од 30. маја 2013. године, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;
- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 5) право интелектуалне својине;
- 6) право својине на возилу, пловилу, односно ваздухоплову и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу овог закона, сматра се и пренос без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 6. овог члана (члан 14. став 3. ЗПИ, која се примењује од 30. маја 2013. године.).

Према одредби члана 14. став 4. ЗПИ, која се примењује од 30. маја 2013. године, поклоном, у смислу овог закона, не сматра се:

- 1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Од опорезивања по овом закону изузима се пренос добитка у игри на срећу са организатора игре на добитника (члан 14. став 5. ЗПИ, која се примењује од 30. маја 2013. године).

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 6. тачка 3) ЗПИ, која се примењује од 30. маја 2013. године).

Према одредби члана 21. став 1. тач. 6), 12) и 13) Закона, односно ЗПИ, порез на наслеђе и поклон не плаћа:

– наследник, односно поклонопримац амбулантних возила, специјалних путничких возила за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама, као и путничких возила за такси и „rent a car“ који су посебно означени;

– прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијен новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

– се на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

2. Да ли се може остварити право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона о порезима на имовину код прибављања непокретности – пословног објекта у јавну својину Републике Србије од привредног друштва, уз накнаду, по основу Уговора о купопродаји непокретности, којим је уређено да трошкови пореза на пренос апсолутних права падају на терет Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00200/2013-04 од 26.8.2013. год.)

Применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права се не плаћа када је порески обвезник Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Када је привредно друштво обвезник пореза на пренос апсолутних права – на пренос уз накнаду права својине на пословном објекту који се налази у Републици Србији по основу Уговора о купопродаји непокретности, нема законског основа да се применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона оствари право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права, независно од тога што се

конкретна непокретност прибавља у јавну својину Републике Србије и што је, како се наводи, уговором уређено да трошкови пореза на пренос апсолутних права падају на терет купца.

Порески обвезник је уређен Законом, па преузимањем обавезе да измири пореску обавезу продавца – као пореског обвезника, купац не постаје порески обвезник већ солидарни јемац за измирење те пореске обавезе.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) у вези са чланом 24а тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности на који се не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Према одредби члана 25. став 1. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из члана 23. став 1. тач. 1), 2) и 4) Закона.

Одредбом члана 31. став 1. тачка 13) Закона уређено је да се порез на пренос апсолутних права не плаћа када је порески обвезник Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, који се уговором обавезао да плати порез на пренос апсолутних права, односно порез на поклон, јемчи солидарно за плаћање тог пореза (члан 42. став 2. Закона).

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман капиталног добитка који физичко лице оствари по основу прихода од продаје непокретности која је стечена наслеђивањем у првом наследном реду

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-665/2013-04 од 19.7.2013. год.)

Приходом који подлеже опорезивању порезом на доходак грађана по основу капиталног добитка не сматра се разлика настала преносом права, удела и хартија од вредности када су стечени наслеђем у првом наследном реду. Сходно томе, физичко лице које оствари приход по основу промета непокретности коју је стекло наслеђем као законски наследник из првог наследног реда (у предметном случају, као директни потомак – дете оставиоца) не плаћа порез на доходак грађана на капитални добитак. Наведено пореско изузимање примењује се почев од 30. маја 2013. године.

Одредбом члана 72а тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13 и 48/13–исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности када су стечени наслеђем у првом наследном реду.

Према одредбама члана 8. ст. 1–3. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95 и 101/03–УС), који се односи на круг законских наследника, на основу закона оставиоца наслеђују: његови потомци, његови усвојеници и њихови потомци, његов брачни друг, његови родитељи, његови усвојиоци, његова браћа и сестре и њихови потомци, његови дедови и бабе и њихови потомци и његови остали преци. Наслеђује се по наследним редовима, с тим да наследници ближег наследног реда искључују из наслеђа наследнике даљег наследног реда.

Први наследни ред, према одредби члана 9. став 1. Закона о наслеђивању, чине оставиочеви потомци и његов брачни друг.

Имајући у виду начело временског важења пореских прописа, сагласно одредби члана 5. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12 и 47/13), пореска обавеза утврђује се на основу прописа који су били на снази у време

њеног настанка, осим ако је, у складу с уставом и законом, за поједине одредбе закона прописано да имају повратно дејство, Министарство финансија и привреде указује да је одредба члана 72а Закона у делу који се односи на порески третман капиталног добитка оствареног преносом права, удела и хартија од вредности када су стечене наслеђем у првом наследном реду (тачка 1) тог члана Закона) у примени од 30. маја 2013. године када је ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 47/13) којим је, поред осталог, измењена претходно важећа одредба тог члана.

Сходно томе, одредба члана 72а тачка 1) Закона примењује се у погледу пореског третмана прихода који је почев од 30. маја 2013. године по основу капиталног добитка остварило физичко лице, прометом права, удела и хартија од вредности које је стекло наслеђем у првом наследном реду.

2. Порески третман прихода које остваре физичка лица (страни држављани) која су ангажована на реализацији пројекта под називом „Изградња Жежељевог моста преко реке Дунав у Новом Саду“ – ЛОТ-1 – челична конструкција, који се финансира из ИПА фондова Европске комисије

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-1271/2012-04 од 4.3.2013. год.)

I. На приход који оствари страни држављанин – физичко лице, из државе чланице Европске уније или из

друге државе прихватљиве на основу ИПА, које привремено ради на територији Републике Србије и које је радно ангажовано на пословима извршавања уговора који је финансиран из ИПА фондова Европске комисије, на реализацији пројекта „Изградња Жежељевог моста преко реке Дунав у Новом Саду“ – ЛОТ-1 – челична конструкција (у даљем тексту: Пројекат ЛОТ-1) и које, према одредби члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима инструмента претприступне помоћи – ИПА, извршава уговоре које финансира Заједница, не плаћа се порез на доходак грађана у Републици Србији. Министарство финансија и привреде напомиње да се у погледу опорезивање прихода наведеног физичког лица примењују одредбе Оквирног споразума о ИПА, независно од тога чији је порески резидент то физичко лице.

Наиме, Оквирни споразум између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима инструмента претприступне помоћи – ИПА („Сл. гласник РС“, бр. 124/07, у даљем тексту: Оквирни споразум о ИПА), који је ратификован 26. децембра 2007. године, представља правни основ за спровођење сарадње која се односи на финансијску помоћ Европске заједнице

Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима инструмента претприступне помоћи (ИПА).

Одредбом члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА прописано је да ће добит и/или приход остварен на основу уговора ЕЗ подлегати опорезивању у Републици Србији, у складу са националним/локалним пореским системом, с тим да ће физичка и правна лица, укључујући и страно особље, из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре које финансира Заједница, бити изузета од плаћања тих пореза у Републици Србији.

Имајући у виду наведену одредбу Оквирног споразума о ИПА из које произилази да је порески третман прихода које остварују страни држављани – физичка лица која извршавају уговоре које финансира Европска заједница, уређен међународним споразумом – Оквирним споразумом о ИПА, Министарство финансија и привреде указује да су према члану 16. став 2. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни споразуми саставни део правног поретка Републике Србије и да се непосредно примењују.

II. Како се на приход који оствари страни држављанин – физичко лице из државе чланице Европске уније или из друге државе прихватљиве на основу ИПА, који привремено ради на територији Републике Србије по основу радног ангажовања као стручњак укључен у послове извршавања

уговора који је финансиран из ИПА фондова Европске комисије и који, сагласно одредби члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА, извршава уговор који финансира Заједница, не плаћа порез на доходак грађана у Републици Србији, тај приход не урачунава се у доходак за опорезивање годишњим порезом на доходак грађана у Републици Србији.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Процена тржишне вредности непокретности од стране Пореске управе

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 320-01-00003/2013-04 од 30.7.2013. год.)

Почев од 30. маја 2013. године, Пореска управа у оквиру послова државне управе процењује тржишну вредност непокретности искључиво у поступку утврђивања основице пореза који је прописан пореским законом чије је утврђивање, наплата и контрола у надлежности Пореске управе.

Одредбом члана 4. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 47/13), која се примењује од 30. маја 2013. године, извршене су измене у члану 11. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12), тако да одредба гласи:

Пореска управа у оквиру послова државне управе води првостепени и другостепени порески поступак, јединствени регистар пореских обвезника и пореско рачуноводство, процењује тржишну вредност непокретности искључиво у поступку утврђивања основице пореза који је прописан пореским законом чије је утврђивање, наплата и контрола у надлежности Пореске управе, открива пореска кривична дела и прекршаје и њихове извршиоце, покреће, води и изриче казне у првостепеном прекршајном поступку за јавне приходе које наплаћује Пореска управа, а који нису у искључивој надлежности прекршајног суда, покреће, води и изриче казне за прекршаје из области мењачког пословања и других послова сходно закону којим је уређено девизно пословање, као и за прекршаје из области игара на срећу (у даљем тексту: порески прекршајни поступак), подноси захтеве за покретање пореског прекршајног поступка који су у искључивој надлежности прекршајног суда и обавља друге послове одређене овим законом.

2. Примена одредбе члана 152. Закона о пореском поступку и пореској администрацији по питању обавезе надлежног првостепеног органа да поступи по налогу другостепеног органа који је својим решењем поништио првостепени управни акт и вратио првостепеном органу предмет на поновни поступак

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00026/2012-04 од 4.6.2013. год.)

Када надлежни првостепени орган, у року од 40 дана од дана пријема другостепеног решења, не поступи по налогу другостепеног органа који је поништио првостепено решење и вратио предмет првостепеном органу на поновни поступак, порески обвезник има право на жалбу као да је његов захтев

одбијен, на основу које другостепени орган може дати нови рок првостепеном органу за доношење решења, који не може бити дужи од једног месеца или ће другостепени орган управну ствар решити сам, када је то решење коначно у управном поступку.

Наиме, одредбом члана 3. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12 и 47/13, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да ако је другим законом питање из области које уређује овај закон уређено на друкчији начин, примењују се одредбе овог закона.

Ако овим законом није друкчије прописано, порески поступак се спроводи по начелима и у складу са одредбама закона којим се уређује општи управни поступак (члан 3. став 2. ЗПППА).

Чланом 147. ст. 5. и 6. ЗПППА прописано је да ако се поступак по жалби оконча на начин из члана 152. став 3. овог закона, првостепени порески орган је дужан да поступи по налогу другостепеног пореског органа у року од 40 дана од дана пријема другостепеног решења. Ако је на основу пореског решења против којег је изјављена жалба покренут поступак принудне наплате, а поступак по жалби се не оконча у року из ст. 4. и 5. овог члана, принудна наплата се прекида закључком док се пореском обвезнику не достави решење по жалби, односно док првостепени порески орган не поступи по налогу другостепеног пореског органа.

Према члану 152. ст. 3. и 4. ЗПППА, ако другостепени порески орган нађе да ће недостатке првостепеног пореског поступка брже и економичније отклонити првостепени порески орган, он ће својим решењем поништити првостепени порески управни акт и вратити предмет првостепеном пореском органу на поновни

поступак. У том случају другостепени порески орган дужан је да својим решењем укаже првостепеном пореском органу у којем погледу треба да допуни поступак, а првостепени орган дужан је да у свему поступи по другостепеном решењу и да без одлагања, а најкасније у року од 40 дана од дана пријема другостепеног решења, донесе ново решење.

Против новог решења из става 3. овог члана допуштена је жалба.

Према члану 208. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10, у даљем тексту: ЗУП), ако орган против чијег је решења допуштена жалба не донесе решење и не достави га странци у прописаном року, странка има право на жалбу као да је њен захтев одбијен. Ако жалба није допуштена, странка може непосредно покренути управни спор.

Одредбама члана 236. ЗУП прописано је да, ако је жалбу изјавила странка зато што првостепени орган није донео решење у прописаном року (члан 208. став 2), другостепени орган ће тражити да му првостепени орган саопшти разлоге због којих решење није донесено у року. Ако нађе да решење није донесено у року из оправданих разлога, или због кривице странке, одредиће првостепеном органу рок за доношење решења, који не може бити дужи од једног месеца. Ако разлози због којих решење није донесено у року нису оправдани, другостепени орган ће тражити да му првостепени орган достави списе предмета. Ако другостепени орган може решити управну ствар према списима предмета, донеће своје решење, а ако не може, сам ће спровести поступак и својим решењем решити управну ствар. Изузетно, ако другостепени орган нађе да ће поступак брже и економичније спровести првостепени орган, наложиће да то учини и да му прикупљене податке достави у одређеном року, после чега ће сам решити управну ствар. Такво решење је коначно.

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Када порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање по основу Закона о условном отпису камата и мировању порескога дуга?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00067/2013-04 од 14.6.2013. год.)

Порески обвезник који је до 31. јануара 2013. године измирио пореске обавезе доспеле за плаћање у новембру и децембру и на тај начин стекао право на мировање главног пореског дуга (почев од 1. јануара 2013. године), ако током периода мировања измири главни порески дуг у целости (валоризован индексом потрошачких цена) и ако је у том периоду редовно плаћао текуће обавезе, стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а надлежни порески орган након уплате којом је измирен главни порески дуг у целости врши отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање по службеној дужности.

Наиме, одредбама члана 5. Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Према одредбама члана 6. Закона, порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

2. Да ли предузетник који је обављао делатност може стећи право на отпис припадајуће камате по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање доспелог до 31. октобра 2012. године, уколико током периода мировања дуга уплати припадајућу обавезу по том основу за себе и за бивше запослене који након те уплате стичу право на пензију?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00036/2013-04 од 26.4.2013. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга (почев од 1. јануара 2013. године), уколико током периода мировања уплати припадајућу обавезу по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање доспелог до 31. октобра 2012. године за

запосленог, односно за запослене, који након те уплате стичу право на пензију, по извршеној уплати стиче право на отпис припадајуће камате по том основу, који врши надлежни орган по службеној дужности. Сходно томе, предузетник који је обављао делатност може стећи право на отпис припадајуће камате по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање доспелог до 31. октобра 2012. године, уколико током периода мировања уплати припадајућу обавезу по том основу, како за себе, тако и за друга лица, која су била запослена код тог предузетника.

Наиме, одредбама члана 2. тачка 4) Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Одредбама чл. 4. и 5. Закона, прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године.

Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг.

Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Одредбама члана 10. Закона прописано је да ако се главни порески дуг измири до 31. децембра 2014. године, надлежни орган отписаће камату и:

– пореском обвезнику чији је главни порески дуг настао по основу једнократне пореске обавезе;

– предузетнику који је брисан из прописаног регистра који се води код надлежног органа.

Порески обвезник који у периоду мировања дуга уплати припадајућу обавезу по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање доспелог до 31. октобра 2012. године за запосленог, односно за запослене, који након те уплате стичу право на пензију, по извршеној уплати стиче право на отпис припадајуће камате по том основу, који врши надлежни орган по службеној дужности.

Према члану 83. став 1. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11, у даљем тексту: ЗПД), предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији.

Према члану 85. ЗПД, предузетник за све обавезе настале у вези са обављањем своје делатности одговара целокупном својом имовином и у ту имовину улази и имовина коју стиче у вези са обављањем делатности.

Одговорност за обавезе из става 1. овог члана не престаје брисањем предузетника из регистра.

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Коришћење ослобођења од обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за новозапослена лица млађа од 30 година

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 414-00-6/2013-04 од 7.3.2013. год.)

У случају када је послодавац током 2006. и 2007. године запослио три новозапослена лица млађа од 30 година, за која је користио ослобођење од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, па је у току коришћења ослобођења (2009. године) спроведена статусна промена у оквиру тог привредног друштва издвајањем дела привредног друштва и оснивањем новог правног лица, што је за последицу имало смањење броја запослених код послодавца у односу на број

запослених на дан 1. септембар 2006. године увећан за број новозапослених лица за која послодавац остварује ослобођење од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање (према наводима, 1. септембра 2006. године послодавац је имао 562 радника, а након статусне промене 523 запослена), мишљење Министарства финансија и привреде је да у том случају послодавац губи право на ослобођење од обавезе плаћања доприноса за новозапослена лица млађа од 30 година и дужан је да плати доприносе за обавезно социјално осигурање које би иначе платио да није користио ослобођење.

Наиме, одредбом члана 45а став 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11 и 101/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да послодавац који запосли на неодређено време лице које је на дан закључења уговора о раду млађе од 30 година, а које је пријављено као незапослено лице код Националне службе за запошљавање најмање три месеца без прекида пре заснивања радног односа, ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање који се плаћају на основицу, односно на терет средстава послодавца, за период од две године од дана заснивања радног односа тог лица.

Наведено ослобођење од плаћања доприноса послодавац може да оствари ако се заснивањем радног односа са новозапосленим лицем повећава број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 1. септембра 2006. године (члан 45а став 5. Закона).

Ако у току коришћења олакшице од плаћања доприноса за новозапослена лица млађа од 30 година (у трајању од две године), као и у наредном периоду од две године после истека олакшице, послодавац смањи број запослених у односу на број запослених на дан 1. септембра 2006. године, увећан за новозапослена лица за која остварује олакшицу од плаћања доприноса, губи право на олакшицу, при чему, у случају када је олакшица остварена за више новозапослених лица, прво губи олакшицу за оног новозапосленог са којим је раније засновао радни однос (члан 45а став 6. Закона). Послодавац је дужан да плати допринос који би иначе платио да није користио олакшицу, валоризован применом индекса потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, у року од 30 дана од дана смањења броја запослених (члан 45а став 7. Закона).

С тим у вези, одредбом члана 45а став 8. Закона прописано је да ако запосленом лицу престане радни однос у току трајања олакшице од плаћања доприноса, као и у

наредном периоду из става 6. овог члана Закона, послодавац који уместо њега, у року од највише 15 дана по престанку радног односа, запосли друго лице, под условом да се не смањује број запослених, наставља да користи олакшицу по основу запослења другог новозапосленог лица у обиму права утврђеног за претходно новозапослено лице.

ЦАРИНЕ

1. Поступање са робом која је у стечајном поступку, а налази се под царинским надзором

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 335-00-00343/2013-17 од 19.8.2013. год.)

Закон о стечају („Сл. гласник РС“, бр. 104/09, 99/11–др. закон и 71/12 – одлука УС) уређује услове и начин покретања и спровођења стечајног поступка. Циљ стечаја јесте најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине.

Стечајна маса подразумева целокупну имовину стечајног дужника у земљи и иностранству на дан покретања стечајног поступка, као и имовину коју стечајни дужник стекне у току стечајног поступка. Имајући у виду изнето, у стечајну масу стечајног дужника улази и роба стечајног дужника која се налази у поступку царинског складиштења.

Царински закон, са друге стране, уређује општа правила и поступке који се примењују на робу која се уноси и износи из царинског подручја Републике Србије.

Тако, поступак царинског складиштења је царински поступак са одлагањем и поступак са економским дејством. Сходно одредби члана 128. Царинског закона, поступак царинског складиштења је смештај у царинско складиште: стране робе, која у том случају не подлеже плаћању увозних дажбина и мерама трговинске политике и домаће робе намењене извозу. Царинско складиште је место где се роба може сместити у складу са прописаним условима, које одобри царински орган и које је под царинским надзором.

Сходно одредбама члана 115. Царинског закона, царински орган може да захтева да се за робу која је у царинском поступку са одлагањем положи обезбеђење да би се обезбедила наплата царинског дуга који би могао настати у вези са том робом.

Одредбом члана 113. став 2. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да носилац одобрења мора да обавести царински орган о свим чињеницама које настану после издавања одобрења и утичу на његову даљу примену или садржину.

Царински поступак са економским дејством окончаће се када се за робу која је била стављена у тај поступак одреди нови царински дозвољени поступак или употреба.

Према одредби члана 5. Царинског закона, царински дуг је обавеза лица да плати износ на име увозних дажбина (царински дуг приликом увоза), односно извозних дажбина (царински дуг приликом извоза) који се утврђују за одређену робу према прописима Републике Србије.

Ако се ради о страниј роби која се налази у царинском складишту, а представља имовину стечајног дужника,

поступак продаје ће се вршити у складу са одредбама Закона о стечају и Националиом стандарду број 5, којим је регулисан начин и поступак уновчења имовине стечајног дужника.

Сва три начина уновчења имовине стечајног дужника (продаја јавним надметањем, продаја јавним прикупљањем понуда и продаја непосредном погодбом) која су предвиђена Националним стандардом број 5 могу се применити:

- док се роба налази под царинским надзором.
- након што се спроведе поступак пуштања робе у слободан промет.

У првом случају доћи ће до преноса права власништва над робом док се иста налази под царинским надзором, односно у поступку царинског складиштења, у ком случају сва права и обавеза из царинског поступка прелазе на новог власника.

У другом случају спровешће се поступак пуштања робе у слободан промет, након чега се са истом може слободно располагати, односно уновчити, при чему је царински дуг обавеза стечајне масе.

Обавезе накнаде царинског дуга које су настале након отварања стечајног поступка представљају обавезе стечајне масе (члан 104), а исте се могу принудно наплатити у смислу одредбе члана 93. Закона о стечају.

Пријава потраживања у складу са Законом о стечају односи се на царински дуг по декларацијама и решењима до отварања стечајног поступка јер се даном отварања стечајног поступка потраживања поверилаца према стечајном дужнику, која нису доспела, сматрају доспелим, а царинске обавезе након отварања стечаја су обавезе стечајне масе.

Такође, Министарство финансија и привреде указује да царина може да активира гаранцију и да из гаранције наплати царински дуг, с обзиром да се, сходно члану 23. Царинског закона, банка гарант писмено обавезала да ће у року доспелости, солидарно са дужником, платити износ царинског дуга обухваћеног гаранцијом.

2. Рокови за обавештавање дужника о дугу

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-02948/2013-17 од 19.8.2013. год.)

Чланом 254. став 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да царински орган надлежан према месту на којем је царински дуг настао или се сматра да је настао у складу са одредбама члана 252. тог закона, одмах чим добије потребне податке, утврђује износ увозних или увозних дажбина (у даљем тексту: износ дажбине) који треба платити.

Чланом 255. Царинског закона прописан је поступак обавештавања дужника о дугу, према којем се дужник, на прописани начин, обавештава о дугу на месту на којем је царински дуг настао или се сматра да је настао у складу са одредбама члана 252. Царинског закона.

Ставом 2. наведеног члана дефинисане су ситуације у којима се дужник не обавештава о дугу, а тачком 4. тог става прописано је да се дужник не обавештава о дугу у случајевима у којима је царински орган, на основу царинских прописа, ослобођен обавезе да обавештава дужника о царинском дугу.

Ставом 4. истог члана утврђено је да ће дужник, осим у случају из става 3. овога члана, бити обавештен о царинском дугу у року од 14 дана од дана када је царински орган у могућности да утврди износ дажбине који треба платити.

У складу са чланом 256. став 1. Царинског закона, након истека рока од три године од дана када је дуг настао, дужник се више неће обавештавати о дугу.

На основу става 2. истог члана, у ситуацијама када је царински дуг последица радње која је била кажњива у тренутку када је била почињена, рок од три године се не примењује, већ се примењује рок од десет година, при чему законом није прописан услов да је у прекршајном поступку правоснажном одлуком утврђено да је почињена радња била кажњива. Међутим, дужина прописаног рока наводи на закључак да се дужник о насталом дугу после три године од дана када је дуг настао може обавестити само ако је правоснажном одлуком надлежног органа, односно суда утврђено да је дуг настао као последица кажњиве радње.

Имајући у виду да је чланом 260. став 1. тачка 1. Царинског закона прописано да се рокови у којима дужник, који је о износу дуга обавештен у складу са чланом 255. тог закона, плаћа царински дуг рачунају од дана обавештавања дужника о износу дуга који се потражује, што се односи и на рокове плаћања накнадно утврђеног износа царинског дуга, може се закључити да се дуг утврђен у поступку накнадне контроле која је извршена након истека рока од три године од дана када је дуг настао, више не може наплатити, јер се дужник о том дугу не може ни обавестити, са изузетком ситуација прописаних чланом 256. став 2. Царинског закона.

Међутим, ако је накнадна контрола извршена у року од три године од настанка царинског дуга и у том року је дужник обавештен о накнадно утврђеном износу царинског дуга, тај дуг се може наплатити у року од пет година од дана његовог настанка, у складу са чланом 270. Царинског закона.

Члановима 237. до 241. и 245. до 248. Царинског закона прописане су ситуације, као и конкретни тренуци у којима настаје царински дуг, тако да се достављањем решења издатог у поступку накнадне контроле врши обавештавање, између осталог, о томе да је утврђено да је конкретни царински дуг настао у тренутку који је утврђен одговарајућим чланом Царинског закона, при чему треба водити рачуна о роковима за обавештавање из члана 256. Царинског закона који се рачунају од дана када је дуг настао.

Чланом 240. став 1. тачка 2) Царинског закона прописано је да царински дуг при увозу настаје и због неиспуњења неких од услова за стављање робе у одговарајући царински поступак или за одобравање ниже или стопе царине нула, ради употребе робе у посебне сврхе.

Ставом 3. истог члана прописано је да царински дуг настаје у тренутку када престане испуњење обавезе због чијег неиспуњења настаје царински дуг или у тренутку кад је роба била стављена у одређени царински поступак ако се накнадно утврди да није био испуњен један од прописаних услова за њено стављање у тај поступак или за одобравање ниже или стопе царине нула ради употребе робе у посебне сврхе.

За робу стављену у слободан промет уз повластице остварене по основу преференцијалног порекла, тренутак настанка царинског дуга је тренутак кад је роба била

стављена у слободан промет. То, даље, значи да се од тог тренутка рачунају рокови прописани чланом 256. Царинског закона, уз напомену да се у овим случајевима накнадно књижење царинског дуга, а тиме и обавештавање дужника о дугу, неће вршити ако су испуњени услови из члана 259. Царинског закона.

3. Привремени увоз превозних средстава, односно да ли је могуће одобрити привремени увоз превозних средстава која ће се користити у међународном транспорту имајући у виду одредбе члана 164. и 112. Царинског закона?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 030-01-00026/2013-17 од 26.7.2013. год.)

Одредбом члана 164. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера трговинске политике.

Царински орган, на писмени захтев лица које употребљава робу или лица које организује њену употребу, даје одобрење за привремени увоз (члан 465. Царинског закона). Такође, царински орган одређује рок у коме се увезена роба мора поново извести или се мора одобрити ново царински дозвољено поступање или употреба те робе.

Услов за давање одобрења поступка са економским дејством, сходно одредби члана 112. Царинског закона, је

постојање гаранције да ће се поступак правилно спроводити и могућност да царински органи врше надзор и контролу над одобреним поступком.

Према дефиницији из члана 5. став 1. тачка 12. Царинског закона, царинску контролу чине одређене радње које спроводи царински орган у вези с робом, као што су: преглед робе, контрола постојања, исправности и веродостојности докумената; преглед књиговодствених и других докумената, преглед и претрес превозних средстава, преглед и претрес личног пртљага и друге робе коју лица носе са собом или на себи и спровођење службених поступака, као и осталих сличних радњи у циљу обезбеђивања правилне примене царинских и других прописа.

Такође, чињеница је да у царинским прописима нема одредби у којима се говори да ли се возилима у закуп може обављати међународни превоз. Међутим, у прописима из других области могу се наћи такве одредбе.

Тако у члану 9. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају („Сл. лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99–испр, 44/99, 74/99 и 4/2000–испр. и „Сл. гласник РС“, бр. 101/2005, 101/2005–др. закон и 18/2010) прописано је да домаћем предузећу које испуњава услове у погледу финансијске способности, техничке опремљености и стручне оспособљености савезни орган надлежан за послове саобраћаја издаје уверење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза. Под техничком опремљеношћу захтева се да домаћи превозник располаже са одређеним бројем возила. Сходно овој одредби, сматра се да је овај услов испуњен и кад домаћи превозник узме возила у

закуп. Домаћи превозник може да обавља међународни јавни превоз аутобусима и теретним возилима узетим у закуп на период од најмање шест месеци, под условом да њихов број не може бити већи од броја возила у власништву. Законом је прописано да уколико домаћи превозник обавља међународни јавни превоз и страним возилима узетим у закуп, мора, поред уговора о закупу, да има и документацију у складу са прописима који уређују спољнотрговинско пословање.

Такође, овим законом је прописано да се међународни јавни превоз обавља у режиму дозвола уколико није другачије прописано међународним билатералним споразумима. Министарство надлежно за послове саобраћаја утврђује и размењује потребан број и рок важења појединачних и временских дозвола за наредну годину са органима надлежним за послове саобраћаја других држава на основу међународних билатералних уговора, односно преузима одређен број ЦЕМТ дозвола на основу међународних мултилатералних уговора (у даљем тексту: годишњи контингенти дозвола).

Годишњи контингенти дозвола расподељују се домаћим превозницима на основу годишњег плана расподеле дозвола који се утврђује једном годишње сходно прописаним критеријумима. Критеријуме, као и начин расподеле страних дозвола за међународни јавни превоз ствари домаћим превозницима прописује Влада уредбом. Домаћи превозници могу да учествују у расподели дозвола за обављање међународног јавног превоза само ако имају прописан број возила која су регистрована, односно носе регистарске ознаке издате у Републици Србији.

Имајући у виду претходно изнето, мишљење Министарства финансија и привреде је да превозна средства у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина могу да обављају међународни јавни превоз и да се на њих сходно примењује одредба члана 184. став 2. тачка 2. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, којом је прописано да се за превозна средства која су регистрована у царинском подручју Републике Србије и намењена су поновном увозу сматра да су декларисана за извоз неком од радњи из члана 186. став 1. тачка 2. те уредбе, ако се не декларишу изричито.

4. Рок привременог извоза робе – амбалаже, која није плаћена, ни враћена од стране купца у року предвиђеном за робу у поступку привременог извоза

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-00059/2013-17 од 25.7.2013. год.)

Чланом 190. Царинског закона прописано је да када се роба привремено извози са намером да се поново увезе у непромењеном стању, сходно се примењују одредбе наведеног закона којим је уређен поступак привременог увоза.

Одредбама члана 167. члана 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да царински орган одређује рок у коме се увезена роба мора поновно извести или се мора одобрити ново царински дозвољно поступање или употреба те робе и да тај рок мора бити довољан за постизање сврхе привременог увоза.

Према члану 167. став 2. Царинског закона, роба може остати у поступку привременог увоза најдуже 24 месеца, с тим да се прописом на основу члана 168. овог закона могу прописати посебни рокови, а царински орган може, у складу са околностима и у договору са носиоцем одобрења, одредити и краћи рок.

У вези члана 167. става 3. истог закона прописано је да у изузетним случајевима царински орган може, ради постизања сврхе привременог увоза, носиоцу одобрења да продужи рок из ст. 1. и 2. наведеног члана.

Имајући у виду претходно наведено, као и наводе из дописа, мишљење Министарства финансија и привреде је да би се као разлог за продужење рока привременог извоза могао прихватити да се води поступак пред судом о предметној роби и то под условом да није већ истекао рок за привремени извоз који је одобрен од стране надлежног царинског органа.

Такође, мишљење Министарства финансија и привреде је да би требало узети у разматрање и покретање поступка извозног царинења привремено извезене робе имајући у виду целисходност продужења рока с обзиром на дужину трајања поступка пред судом и доступност робе.

5. Да ли се поступак привременог увоза аутобуса по основу уговора о закупу који је украден у Немачкој може привремено обуставити или окончати, као и да ли би се у случају да закуподавац да нови аутобус као замену за украдени, то третирано као нови привремени увоз или се

може третирати као наставак започетог поступка привременог увоза?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 335-00-00314/2013-17 од 16.7.2013. год.)

Чланом 164. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да у поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера трговинске политике.

Према члану 165. Царинског закона, царински орган, на писмени захтев лица које употребљава робу или лица које организује њену употребу, даје одобрење за привремени увоз. Наиме, на основу поднетог захтева и навода из тог захтева, царински орган издаје одобрење за захтевани царински поступак, у којем морају бити наведени услови под којима се спроводи тај поступак.

Према члану 167. Царинског закона, при одобравању привременог увоза царински орган одређује рок у коме се увезена роба мора поново извести или се мора одобрити ново царински дозвољено поступање или употреба те робе. Овај рок мора бити довољан за постизање сврхе привременог увоза. Роба може остати у поступку привременог увоза најдуже 24 месеца, с тим што је предвиђена и могућност прописивања посебних рокова.

Поступак привременог увоза уз делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за робу на коју се не односе одредбе Уредбе у вези са применом поступка привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина или на коју се те одредбе односе, али конкретна роба не испуњава све прописане услове за одобравање привременог увоза уз потпуно ослобођење. Влада прописује услове за спровођење наведеног поступка, као и робу за коју се не може одобрити спровођење тог поступка (члан 169. Царинског закона).

У складу са чланом 116. Царинског закона, царински поступак са економским дејством окончаће се када се за робу која је била стављена у тај поступак, или за добијене или прерађене производе одреди нови царински дозвољени поступак или употреба, а царински орган предузима све неопходне мере ради регулисања статуса робе над којом поступак није окончан у складу са прописаним условима.

Под царински дозвољеним поступањем с робом или употребом робе, у складу са чланом 5. став 1. тачка 13. Царинског закона, подразумевају се:

- стављање робе у царински поступак,
- уношење робе у слободну зону или у слободно складиште,
- поновни извоз робе из царинског подручја Републике Србије,
- уништавање робе,
- уступање робе у корист државе.

Поступак поновног извоза дефинисан је чланом 209. Царинског закона, који каже да се страна роба може поново извести из царинског подручја Републике Србије, а на

поновни извоз, кад је то потребно, на одговарајући начин примењују се прописане формалности за извоз робе, укључујући и примену трговинских мера.

Чланом 188. став 3. Царинског закона прописано је да Влада прописује случајеве и услове под којима се не подноси извозна декларација за робу која напушта царинско подручје Републике Србије.

С тим у вези, чланом 184. став 1. тачка 2. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, прописано је да се за превозна средства која су регистрована у царинском подручју Републике Србије и намењена су поновном увозу сматра да су декларисана за извоз неком од радњи из члана 186. став 1. тачка 2. те уредбе, ако се не декларашпу изричито.

Чланом 186. став 1. тачка 2. Уредбе о царински дозвољеном поступању прописано је да се у случају извоза робе у складу са чланом 184. ове уредбе, када не постоји обавеза допремања робе царинарници у складу са чланом 63. став 4. Царинског закона, декларацијом сматра прелазак границе царинског подручја.

На основу претходно наведеног може се закључити да се, чињеницом да је аутобус који је украден пре тога прешао границу царинског подручја Републике Србије, поступак привременог увоза тог аутобуса може сматрати окончаним, под условом да се надлежној царинарници приложи одговарајући докази и спроведу неопходне царинске формалности. Самим тим, у случају да закуподавац да нови аутобус као замену за украдени, било би потребно спровести нови поступак привременог увоза.

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман добити од грађевинских радова које у Републици Србији изводи огранак страног правног лица из Републике Турске

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-01-85/2013-04 од 30.7.2013. год)

I. Члан 3. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12 и 47/13, у даљем тексту: Закон) прописује да нерезидент Републике (у даљем тексту: нерезидентни обвезник) подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике, на начин прописан овим законом, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

У складу са чланом 4. став 2. Закона, сталну пословну јединицу чине, између осталог, и стално или покретно градилиште, грађевински или монтажни радови, ако трају дуже од шест месеци, и то:

а) једна или више изградњи или монтажа које се упоредно обављају, или

б) неколико изградњи или монтажа које се обављају без прекида једна за другом.

II. Између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Турске закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 3/06, у даљем тексту: Уговор) који се примењује од 1. јануара 2008. године.

Уговор производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Турске.

Министарство финансија и привреде напомиње да Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), у члану 16, поред осталог, предвиђа да: „Опште прихваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни су део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.“

Уговор, у члану 5. (Стална јединица) став 3, садржи решење према којем: „Градилиште или грађевински или монтажни радови чине сталну јединицу само ако трају дуже од осамнаест месеци“.

Уговор, у члану 7. (Добит од пословања) став 1, предвиђа да се: „Добит предузећа државе уговорнице (у конкретном случају, Републике Турске) опорезује само у тој држави (у конкретном случају, у Републици Турској), осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници (у конкретном случају, у Републици Србији) преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници (у конкретном случају, у Републици Србији) преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави (у конкретном случају, у Републици Србији), али само до износа који се приписује тој сталној јединици.“

Имајући у виду наведено, као и наводе из дописа да ће, у конкретном случају, огранак страног правног лица – резидента Републике Турске, у Републици Србији, грађевинске радове изводити у временском периоду који траје краће од осамнаест месеци, Министарство финансија и привреде сматра да добит од извођења предметних радова неће бити остварена преко сталне јединице, односно да стална јединица страног правног лица (у односу на извођење грађевинских или монтажних радова) у Републици Србији неће ни постојати (ово из разлога јер није испуњен услов из члана 5. став 3. Уговора, да радови трају дуже од осамнаест месеци, у ком случају би се сматрало да је добит остварена преко сталне јединице, односно да страном правном лицем у Републици Србији има сталну јединицу). С тим у вези, а у складу са чланом 7. (Добит од пословања) став 1. Уговора, право опорезивања предметне добити (од извођења грађевинских или монтажних радова) припада искључиво земљи резидентности матичног страног правног лица, тј. Републици Турској.

Министарство финансија и привреде посебно напомиње да се овим тумачењем не негира постојање сталне јединице турског предузећа у Републици Србији уопште, јер је огранак као врста сталне јединице „de facto i de iure“ као такав регистрован у Републици Србији и да у Републици Србији може обављати (и, с тим у вези, остваривати добит) било које друге делатности у складу са прописима Републике Србије (право опорезивања добити остварене од тих делатности, у складу са Законом, припада Републици Србији) већ се, само, прецизира да добит од обављања грађевинских радова, на основу решења из члана 5. став 3. Уговора, није остварена преко сталне јединице.

Међутим, како је у члану 1. Уговора изричито наведено да се исти примењује само на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице, Министарство финансија и привреде указује да је, пре примене наведеног решења (опорезивање предметне добити само у Републици Турској) неопходно да нерезидентно правно лице из Републике Турске (у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација) надлежним пореским органима Републике Србије, односно свом исплатиоцу прихода из Републике Србије, приложи потврду о резидентности своје матичне државе резидентности (у конкретном случају, Републике Турске) потписану и оверену од стране надлежних пореских органа Републике Турске (на основу члана 3. – Опште дефиниције, став 1. тачка 10) Уговора, то је министар финансија, односно његов овлашћени представник). Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања, сходно члану 40а став 2. Закона и члану 159а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији – „Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12 и 47/13), нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу који је прописан Правилником о поступку и начину издавања и изгледу образаца потврда о резидентности („Сл. гласник РС“, број 80/10) или овереном преводу потврде на обрасцу који прописује надлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, на обрасцу који прописују надлежни органи Републике Турске).

Министарство финансија и привреде напомиње да (у конкретном случају) нерезидентно правно лице из Републике Турске могућност доказивања статуса резидента Републике Турске, на овереном преводу обрасца који прописује надлежни орган Републике Турске, може користити од дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 47/13), односно од 30. маја 2013. године (пре тог датума, статус резидента Републике Турске доказивао се, искључиво, на прописаном обрасцу Републике Србије, тј. Обрасцу ПОР-2).

Уколико потврда о резидентности није издата у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација, примениће се домаћи порески прописи, односно решење из члана 3. став 1. и члана 4. став 2. Закона.

Што се тиче питања у вези начина утврђивања временског периода у којем се изводе грађевински радови, Министарство финансија и привреде сматра да, у том случају, треба применити стручне ставове или стандарде који важе у грађевинарству. С тим у вези, Министарство финансија и привреде сматра да градилиште постоји од датума када уговорач започне рад, укључујући и припремне радове који се врше у земљи (у конкретном случају, у Републици Србији) у којој се грађевински радови обављају (нпр. када се оформи канцеларија за планирање градилишта – енг. „planning office for construction“). Истовремено, градилиште престаје да постоји када се радови заврше или трајно прекину (са напоменом да градилиште не престаје да постоји онда када су радови привремено прекинути). Временски период у којем су

радови сезонски (због лошег времена) или на други начин (због недостатка материјала или проблема у вези са радном снагом) прекинути, морају се рачунати у период постојања градилишта. Исто тако, уколико главни уговарач – извођач радова (који је на себе преузео обавезу извршења свих радова) извођење дела радова уговори са подизвођачима, временски период у којем подизвођачи изводе радове сматра се временом које је на извођењу радова утрошио главни уговарач – извођач радова. Међутим, сматра се да и сами подизвођачи, на конкретном градилишту, имају сталну пословну јединицу уколико радови трају дуже од уговором о избегавању двоструког опорезивања предвиђеног временског периода (у Уговору са Републиком Турском, као што је претходно наведено, односни временски период износи осамнаест месеци).

III. Према одредби члана 5. став 1. Закона, нерезидентни обвезник који обавља делатност на територији Републике пословањем преко сталне пословне јединице која води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија (огранак и други организациони делови нерезидентног обвезника који обављају делатност), опорезиву добит утврђује у складу са овим законом и подноси за сталну пословну јединицу порески биланс као порески обвезник из члана 1. став 1. овог закона и пореску пријаву.

Сходно одредби члана 5. став 3. Закона, порески биланс и пореску пријаву из става 1, односно евиденцију из става 2. овог члана подноси и нерезидентни обвезник који делатност на територији Републике обавља преко сталне

пословне јединице која се, сагласно међународном уговору о избегавању двоструког опорезивања, не сматра сталном пословном јединицом. Министарство финансија и привреде напомиње да се одредба члана 5. став 3. Закона, као таква, примењује на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2013. годину сходно Закону о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 47/13).

Према томе, када нерезидентни обвезник обавља делатност на територији Републике Србије преко сталне пословне јединице – огранка, који изводи грађевинске радове у трајању дужем од шест месеци, при чему је огранак дужан да води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, огранак опорезиву добит утврђује у пореском билансу на Обрасцу ПБ 1 чији садржај је прописан Правилником о садржају пореске пријаве и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 99/10 ... 8/13), а коначну обавезу по основу пореза на добит правних лица у пореској пријави на Обрасцу ПДО, који је прописан Правилником о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 99/10 и 8/13).

Међутим, с обзиром да се, у конкретном случају, примењују одредбе Уговора, према којима градилиште или грађевински или монтажни радови чине сталну пословну јединицу само ако трају дуже од осамнаест месеци, те да право опорезивања добити остварене од извођења предметних радова припада искључиво земљи резидентности матичног нерезидентног правног лица (у конкретном случају, Републици Турској), мишљење Министарства

финансија и приврде је да огранак нерезидентног правног лица (резидента Републике Турске) не подлеже опорезивању добити коју оствари извођењем тих радова на територији Републике. Према томе, а сагласној наведеној одредби члана 5. став 3. Закона, огранак приликом састављања пореске пријаве, у делу 10. на Обрасцу ПДО, уноси напомену да добит огранка остварена по основу извођења грађевинских радова на територији Републике Србије не подлеже опорезивању порезом на добит правних лица.

Када је реч о утврђивању пореске обавезе за претходне пореске периоде, а у конкретном случају, мишљење Министарства финансија и привреде је да је огранак могао да поднесе пореску пријаву и да у исту унесе напомену да добит огранка остварена по основу извођења грађевинских радова не подлеже опорезивању у складу са Уговором.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Примена одредбе члана 34. став 2. тачка 5) Закона о девизном пословању

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00439/2013-16 од 30.8.2013. год)

Чланом 34. став 1. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11 и 119/12, даље: Закон) прописано је да се плаћање, наплаћивање и пренос између резидената и између резидената и нерезидената у Републици врши у динарима. Ставом 2. тачка 5) овог члана Закона истовремено је прописано да, изузетно од одредбе става 1. овог члана, плаћање, наплаћивање и пренос у Републици могу се вршити и у девизама, између осталог, и по основу продаје и давања у закуп непокретности.

Према члану 45. став 1. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89,

„Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99– исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис), предуговор је такав уговор којим се преузима обавеза да се доцније закључи други, главни уговор, с тим да предуговор, сходно ставу 3. овог члана Закона о облигационим односима, обавезује ако садржи битне састојке главног уговора. Уколико једна од уговорних страна одбија да приступи закључењу главног уговора, заинтересована страна може захтевати од надлежног органа да наложи другој страни, која одбија да приступи закључењу главног уговора, да то уради у одређеном року. Закључење главног уговора може се захтевати у року од шест месеци од истека рока предвиђеног за његово закључење, а ако тај рок није предвиђен, онда од дана кад је према природи посла и околностима уговор требало да буде закључен.

С обзиром да се у допису наводи да је предмет предуговора купопродаја непокретности, потребно је указати и на став 2. раније наведеног члана 45. Закона о облигационим односима којим је прописано да прописи о форми главног уговора важе и за предуговор, ако је прописана форма услов пуноважности уговора, а у вези с чланом 4. Закона о промету непокретности („Сл. гласник РС“, бр. 42/98 и 111/09).

Имајући у виду претходно наведено, мишљење Министарства финансија и привреде је да је, у смислу члана 34. став 2. тачка 5) Закона, плаћање, наплаћивање и пренос у Републици у девизама по основу продаје непокретности дозвољено вршити и на основу предуговора о продаји непокретности, у смислу исплате дела купопродајне цене, под условом да су испуњени остали прописани услови за пуноважност предуговора, као што су писмена форма и обавеза овере потписа уговорних страна.

Исто тако, мишљење Министарства финансија и привреде је да су уговорне стране, закључењем предуговора о продаји непокретности, преузеле обавезу каснијег закључења главног уговора, у смислу члана 45. Закона о облигационим односима. Уколико се не приступи закључењу главног уговора због одбијања једне од уговорних страна или уколико заинтересована уговорна страна у прописаном року не поднесе захтев надлежном органу за закључење главног уговора, предметни предуговор је ништав, у смислу одредбе члана 103. Закона о облигационим односима, и постоји обавеза враћања исплаћеног дела купопродајне цене у складу с правилима о стицању без основа из члана 210. Закона о облигационим односима.

Одговор у вези примене прописа дат је само на основу података који су изнети у захтеву. Министарство финансија и привреде напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПЛАТНИ ПРОМЕТ

1. Поступање са динарима примљеним у готовом

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-01-00373/2013-16 од 27.8.2013. год.)

1) Чланом 32. став 4. Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02, 5/03, „Сл. гласник РС“, бр. 43/04, 62/06, 111/09– др. закон, 31/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да су правна лица и физичка лица која обављају делатност дужна да динаре примљене у готовом по било ком основу уплате код банке најкасније у року од седам радних дана.

Исто тако, чланом 5. став 2. Правилника о условима и начину плаћања у готовом новцу у динарима за правна лица и за физичка лица која обављају делатност („Сл. гласник РС“, бр. 77/11, у даљем тексту: Правилник) прописано је да правна лица и физичка лица која обављају делатност, најкасније у року од седам радних дана, готов новац примљен по било ком основу уплаћују на свој рачун код банке.

Дакле, у случају када правно лице и физичко лице у обављању делатности наплату продате робе или пружене услуге врши у готовом новцу, Законом је прописана обавеза уплате примљеног, односно наплаћеног готовог новца на рачун тог лица код банке, најкасније у року од седам радних дана (обавеза уплате пазара).

2) Чланом 2. ст. 2. и 3. Правилника прописано је да се плаћања, односно исплате у готовом новцу у динарима са рачуна правног лица и физичког лица које обавља делатност врше на основу оригиналне документације, из које се могу утврдити износ, основ и намена тог плаћања (решење, одлука, уговор, рачун и др.), а која се банци подноси на увид и оверу (датум пријема, печат и потпис), те да се, изузетно, плаћања, односно исплате до Правилником прописаног дневног износа врше без подношења на увид претходно поменути документације.

Истовремено, чланом 5. став 2. Правилника прописано је да се износ динара, који је исплаћен са текућег рачуна правног лица и физичког лица које обавља делатност, у складу са чланом 2. ст. 2. и 3. овог правилника, не сматра готовим новцем за који постоји обавеза уплате на рачун у прописаном року од седам дана.

Дакле, правна лица и физичка лица која обављају делатност могу у року дужем од седам дана држати у

благајни готов новац који су подигли ради плаћања, односно исплата које се врше на основу оригиналне документације, поднете банци у складу са чланом 2. ст. 2. и 3. Правилника, а који нису утрошили, односно исплатили за намене наведене у поднетој документацији, односно све до исплате по основима за које су та средства подигнута са рачуна.

Министарство финансија и привреде подсећа да је чланом 4. Правилника прописано да банка о свим исплатама готовог новца, извршеним претходног дана са рачуна правних и физичких лица која обављају делатност, обавештава надлежни орган, у складу са чланом 35. став 1. Закона и чланом 48. став 1. тачка 8) Закона о банкама („Сл. гласник РС“, бр. 107/05 и 91/10). У вези с наведеним су и овлашћења надлежних органа да врше контролу утрошка подигнутог готовог новца и предузимају законске мере у случају коришћења готовог новца за друге намене.

3) Услови и начин преноса готовину и ефективе из благајне једног мењачког места преносити у благајну друго мењачког места ближе су уређени Одлуком о условима и начину обављања мењачких послова („Сл. гласник РС“, бр. 93/11) и Упутством за спровођење Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова („Сл. гласник РС“, бр. 93/11), које је донела Народна банка Србије, те се за тумачење по питању услова и начина располагања

готовином и ефективом оствареном у обављању мењачког пословања потребно је обратити се Народној банци Србије.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија и привреде напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

Ј А В Н А С В О Ј И Н А

1. Примена члана 14. Уредбе о условима прибављања и отуђења непокретности непосредном погодбом, давања у закуп ствари у јавној својини и поступцима јавног надметања и прикупљања писмених понуда

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-811/2013-05 од 6.6.2013. год.)

Одредбама члана 14. став 2. Уредбе о условима прибављања и отуђења непокретности непосредном погодбом, давања у закуп ствари у јавној својини и поступцима јавног надметања и прикупљања писмених понуда („Сл. гласник РС“, бр. 24/12) прописано је да извештај о постојећем стању непокретности, са описом, предмером и предрачуном планираних радова, треба да изради овлашћени судски вештак одговарајуће струке, односно овлашћена организација, са којом закуподавац треба да закључи уговор о пословној сарадњи, с тим да трошкове израде ове документације сноси купац.

Ставом 6. исте уредбе прописано је да након извођења радова уз сагласност закуподавца на начин и у поступку описаном у овом члану, купац је у обавези да закуподавцу поднесе захтев за признавање трошкова инвестиционог одржавања пословног простора, уз који се као доказ

достављају рачуни, с тим да износ уложених средстава мора бити верификован од стране овлашћених вештака, односно организације која ће проценити вредност, квалитет и стандард изведених радова и укупног стања непокретности, у односу на извештај о постојећем стању, опис, предмер и предрачун планираних радова одобрених од стране закупаваца.

Имајући у виду наведене одредбе уредбе, Министарство финансија и привреде је мишљења да трошкови израде извештаја наведеног у члану 14. став 2. не улазе у трошкове инвестиционог одржавања које закупач подноси закупачу уз захтев за признавање трошкова.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИСКИ ПРЕГЛЕД СРЕДSTВА У ЈУЛИЈ-АВГУСТУ 2013. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о изменама и допунама Закона о буџету Републике Србије за 2013. годину	Сл. гласник РС, бр. 59 од 5. јула 2013. год.
Закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о измени Закона о пензијском и инвалидском осигурању	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о преузимању обавеза Јавног предузећа „Путеви Србије“ према привредним друштвима по основу неизмирених обавеза и претварању тих обавеза у јавни дуг Републике Србије	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о измени Закона о преузимању обавеза здравствених установа према велледрогеријама по основу набавке лекова и медицинског материјала и претварању тих обавеза у јавни дуг Републике Србије	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о рачуноводству	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о ревизији	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о факторингу	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Закон о потврђивању Амекса бр. 1 Споразума о економској и техничкој сарадњи у области инфраструктуре између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кинe	Сл. гласник РС – Међународни уговори, бр. 9 од 16. јула 2013. год.

Закон о потврђивању Споразума о изменама и допунама Споразума између Републике Србије и Републике Италије о кредиту за реализацију програма „Кредит за помоћ малим и средњим предузећима преко домаћег банкарског сектора и подршку локалном развоју кроз јавна комунална предузећа“	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 9 од 16. јула 2013. год.
Исправка Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 63 од 19. јула 2013. год.

УРЕДБЕ

Уредба о начину пребијања дуговања и потраживања по основу реализованог пољопривредног промета робе и услуга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 59 од 5. јула 2013. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјеката приватизације	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 59 од 5. јула 2013. год.
Уредба о допуни Уредбе о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 59 од 5. јула 2013. год.
Уредба о допуни Уредбе о условима и начину привлачења директних инвестиција	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 60 од 10. јула 2013. год.
Уредба о допуни Уредбе о посебним условима за пратење промета робе са Аутономном покрајином Косово и Метохија	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Уредба о допуни Уредбе о врсти, количани и вредности робе на коју се не плаћају увозне дажбине, роковима, условима и поступку за остваривање права на ослобођење од плаћања увозних дажбина	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 63 од 19. јула 2013. год.

Уредба о изменама и допунама Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом	Сл. гласник РС, бр. 63 од 19. јула 2013. год.
Уредба о изгледу, садржају и начину попуњавања образаца, као и о начину достављања и обраде података који се уносе у Регистар запослених, изабраних, постављених и ангажованих лица у јавном сектору	Сл. гласник РС, бр. 76 од 29. августа 2013. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о начину вођења и садржини Регистра јавних уговора	Сл. гласник РС, бр. 57 од 3. јула 2013. год.
Правилник о изменама Правилника о образцима пореских пријава за утврђивање пореза на имовину	Сл. гласник РС, бр. 59 од 5. јула 2013. год.
Правилник о трансферним ценама и методама које се по принципу „дан дохвата руке“ примењују код утврђивања цене трансакције међу повезаним лицима	Сл. гласник РС, бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Правилник о садржају пореске пријаве о обрачунаном и плаћеном порезу на добит по одбитку на накнаде које по основу промета секундарних сировина и отпада остварују резидентна и нерезидентна правна лица	Сл. гласник РС, бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	Сл. гласник РС, бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасту збирне пореске пријаве о обрачунаним и плаћеним доприносима за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 61 од 12. јула 2013. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о начину утврђивања, плаћања и евидентирања пореза по одбитку и о садржини збирне пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Исправка Правилника о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и контном плану за буџетски систем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 63 од 19. јула 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и поступку за добијање, објављивање и одузимање акцизне дозволе, начину и контроли отпремања и допремања производа у акцизно складиште и о вођењу евиденције у акцизном складишту	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 64 од 24. јула 2013. год.
Правилник о дисциплинској одговорности царинских службеника	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 69 од 2. августа 2013. год.
Правилник о пореској пријави за порез по одбитку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 21. августа 2013. год.
Правилник о изменама Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на приходе грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 21. августа 2013. год.
Правилник о изменама Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 21. августа 2013. год.
Правилник о изменама Правилника о утврђивању секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са секундарним сировинама, у смислу Закона о порезу на додату вредност	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 21. августа 2013. год.
Правилник о престанку важења Правилника о начину и поступку остваривања пореске олакшице за запошљавање нових радника из члана 216 Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 21. августа 2013. год.

Правилник о садржини Регистра понуђача и документацији који се подноси уз пријаву за регистрацију понуђача	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 75 од 25. августа 2013. год.
Правилник о врстама игара на срећу (каталог игара на срећу)	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 75 од 25. августа 2013. год.
Правилник о начину утврђивања услова за добијање одобрења за приређивање игара на срећу преко средстава електронске комуникације	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 75 од 25. августа 2013. год.
Правилник о информатичким карактеристикама опреме за приређивање игара на срећу преко средстава електронске комуникације, условима задовољавања и начину њиховог испитивања	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 75 од 25. августа 2013. год.
Правилник о допунама Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 76 од 29. августа 2013. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о измени Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Одлука о допунама Одлуке о обављању послова с финансијским дериватима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Одлука о поступању с новцем за који постоји сумња да је фалсификован	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Одлука о медаљама и жетонима сличним кованицама евра	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Одлука о измени и допуни Одлуке о достављању Народној банци Србије података о преконоћним позајмицама на међубанкарском новчаном тржишту	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Одлука о измени и допунама Одлуке о управљању токовима готовине	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 64 од 24. јула 2013. год.

Одлука о усклађивању пословања Јавног предузећа за транспорт нафте нафтоводима и транспорт дривата нафте продуктоводима са Законом о јавним предузећима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 26. јула 2013. год.
Одлука о усклађивању пословања Јавног предузећа за транспорт, складиштење, дистрибуцију и трговину природног гаса са одредбама Закона о јавним предузећима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 20. јула 2013. год.
Одлука о износима просечних пондерисаних малопродајних цена и минималних акциза за дуванске прерађевине	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 68 од 1. августа 2013. год.
Одлука о усклађивању пословања Јавног предузећа ППТ саобраћаја „Србија“ са Законом о јавним предузећима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 7. августа 2013. год.
Одлука о усклађивању пословања Јавног водопривредног предузећа „Србијаводе“ са Законом о јавним предузећима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 7. августа 2013. год.
Одлука о усклађивању пословања Јавног предузећа за развој и унапређивање информисања путем електронских медија на српском језику у Аутономној покрајини Косово и Метохија „Мрежа-мост“, Београд	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 7. августа 2013. год.
Одлука о измени и допуни Одлуке о условима под којима и начину на који резиденти могу држати девизе на рачуну код банке у иностранству	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 9. августа 2013. год.
Одлука о измени и допуни Одлуке о начину и условима коришћења финансијских кредита из иностранства за намене из члана 21. став 2. Закона о девизном пословању	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 21. августа 2013. год.

УПУТСТВА

Упутство о попуњавању образаца за извештавање о кредитним пословима са иностранством	Сл. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.
Упутство о изменама и допунама Упутства за спровођење Одлуке о условима и начину обављања платног промета са иностранством	Сл. гласник РС, бр. 62 од 16. јула 2013. год.
Упутство о изменама Упутства за спровођење Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 65 од 25. јула 2013. год.

ОСТАЛО

Тарифа о изменама и допунама Тарифе о награди и надокнади трошкова заступника по службеној дужности – адвоката у пореском поступку	Сл. гласник РС, бр. 59 од 5. јула 2013. год.
Закључак Владе 05 број 30-4533/2013-1 од 5. јула 2013. године којим се мења Закључак Владе 05 број 30-9715/2011-2 који се односи на Акциони план за спровођење Стратегије и политике развоја индустрије Републике Србије од 2011. до 2020. године	Сл. гласник РС, бр. 61 од 12. јула 2013. год.
Усклађени износи накнада из члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 4) и члана 54. став 3. Закона о дувану	Сл. гласник РС, бр. 64 од 24. јула 2013. год.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 66 од 26. јула 2013. год.

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 384/2013 of 22 April 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 384/2013 од 22. априла 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.
--	---

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 385/2013 of 22 April 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 385/2013 од 22. априла 2013. године у вези са спрставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 386/2013 of 22 April 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 386/2013 од 22. априла 2013. године у вези са спрставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 387/2013 of 23 April 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 387/2013 од 23. априла 2013. године у вези са спрставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 442/2013 of 7 May 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 442/2013 од 7. маја 2013. године у вези са спрставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.</p>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 443/2013 of 7 May 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 443/2013 од 7. маја 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 444/2013 of 7 May 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 444/2013 од 7. маја 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 535/2013 of 7 June 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 535/2013 од 7. јуна 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 540/2013 of 11 June 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 540/2013 од 11. јуна 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.

<p>The Classification Decisions (other than those subject to a reservation) taken by the Harmonized System Committee (51st Session – March 2013) on specific products</p> <p>Одлуке о сврставању робе (осим оних које су предмет захтева за поновно разматрање) које је донео Комитет за Хармонизовани систем Светске царинске организације на 51. заседању марта 2013. године</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 60 од 10. јула 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 615/2013 of 24 June 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 615/2013 од 24. јуна 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 616/2013 of 24 June 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 616/2013 од 24. јуна 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 641/2013 of 24 June 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 641/2013 од 24. јуна 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 670/2013 of 9 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 670/2013 од 9. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 671/2013 of 9 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 671/2013 од 9. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 699/2013 of 19 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 699/2013 од 19. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 704/2013 of 23 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 704/2013 од 23. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 705/2013 of 23 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 705/2013 од 23. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 706/2013 of 23 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 706/2013 од 23. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 707/2013 of 23 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 707/2013 од 23. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 708/2013 of 23 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 708/2013 од 23. јула 2013. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.</p>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 709/2013 of 24 July 2013 amending Regulation (EU) No 717/2010 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 709/2013 од 24. јула 2013. године којом се мења и допуњује Уредба Комисије (ЕУ) 717/2010 у вези са спрстивањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 710/2013 of 24 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 710/2013 од 24. јула 2013. године у вези са спрстивањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 711/2013 of 24 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 711/2013 од 24. јула 2013. године у вези са спрстивањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 722/2013 of 25 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 722/2013 од 25. јула 2013. године у вези са спрстивањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Ст. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 728/2013 of 25 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОБЕЊУ број 728/2013 од 25. јула 2013. године у вези са срставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 729/2013 of 25 July 2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОБЕЊУ број 729/2013 од 25. јула 2013. године у вези са срставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 74 од 21. августа 2013. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вељко Јовановић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132